

За години, вжтрѣ въ Държавѣ 1 Турска Лира Златна. За години вънъ отъ Държавѣ 6 бѣли меджидѣта. За 6 мѣсеца 3 бѣли меджидѣта.

Настоятели отговарятъ за запла- тѣти и зематъ на 15 едно като съберѣтъ отъ 5 спомоществованія на горѣ, и на 10 едно, като съберѣтъ отъ 10 на горѣ.

НАПРЪДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКЫ И КНИЖЕВНЫ НОВИНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

Подписката на спомоществованіята става въ Ц/градъ при Нв. Найденова Редактора и притежателя — Агошанъ-ханъ № 14.

Статии и дописки за общеполезни и народни работи се възбѣтватъ съ благодареніе, но въ всякой случай трѣбва да сѣ снабдени съ потребныи подписи.

За частни извѣстія се плаща по два гроша на редъ.

Испрацаніята за обнародване статии и дописки назадъ се не працатъ.

Понеже годишното течение на Вѣстникъ е една Лира турска, а настоящата стойностъ на Лирѣтъ сѣ Кайме с гр. 180, оня отъ нашии почитаемы Настоятели или Спомоществователи, които бы ни внесли пари въ Кайме или тѣмбры, трѣба да сѣ съобразяватъ за тѣзи само седмици сѣ показанѣтъ цѣны на турскѣтъ Лирѣ.

ЦАРИГРАДЪ, 28 Април. 1877.

Войната и Англія.

Прѣзъ послѣдніи седмици всички европейски Силы прогласиха своѣтъ неутралностъ въ турско-русскѣтъ войнѣ. Англія, Франца, Германія, Австро-Унгарія и Италія обявиха по единъ рѣшителенъ начинъ, было прѣзъ официалныи си вѣстници, было въ Парламентыи си, че сѣ останатъ неутралны, догдѣтъ тѣхныи интереси направо сѣ не изложатъ на опасностъ.

За забѣлжаніе о обаче, че тѣзи увѣряванія, ако и да сѣ прѣхѣ въ общо сѣ голѣмо удоволствіе, прѣпоръчнѣхъ сѣ въ единъ духъ, който не може, въ нѣкои обстоятелства, да не докара сумнѣніе на наблюдателныи читатель, сумнѣніе, развѣсено сѣ серіозныи страхове, колкото за одържаніето на тѣзи сравнителнѣ тишинѣ, която за види осигурена отъ обявеніята отъ Силыи неутралности.

Сега за сега имамы нѣи само отговорѣтъ на англійското правителство на послѣдніи отъ князя Горчакова циркулярѣ, сѣ който русскійи Канцлеръ извѣстиваше, че Царѣтъ заповѣдалъ на войскыи си да прѣхѣтъ границыи на Турціи. Министрътъ на външныи дѣла на Англіи, като не прѣема ни нѣи малко оправданіята на русскійи свой събратѣ, относително да обявяваніето на войнѣтъ, забѣлжва, че подписанныи въ Лондонѣ Протоколъ на изисквалъ отъ Султана новыи поръчителства за прѣобразуваніето на административнѣтъ му, но сѣ обявилъ сѣ той документъ интересѣтъ на европейскыи Силы за улучшеніето на судбѣнѣтъ на Христіанѣтъ въ Турціи. Портата, казува лордъ Дерби, ако и да отвърря Протоколѣтъ, за голѣмо неудоволствіе на англійското правителство, подтвърди при всяко това своего намѣреніе да испълни обща- нныи си вече реформы, което искава лажныи увѣряваніята на русскыи Канцлеръ че сѣ отговарятъ си отоманското правителство и съвѣтѣтъ на Европѣ отвърряли и всякойи надѣждѣ за приложеніето на реформыи осуетило.

Но не е само това, лордъ Дерби казува еще, че Россія е нарушила и парижскыи трактатѣ, че Императоръ Александъръ, като обяви войнѣ на Турціи, безъ да попыта съюзницыи си, отдѣлилъ сѣ е отъ държѣното до сега европейско сгласіе, и че е невозможно да сѣ прѣдвидѣтъ слѣдствіята отъ единъ такъвъ постѣпѣкъ. Слѣдъ туй обявяваніе, пѣлно сѣ заплашванія и страхове за напрѣдъ, отъ което чело- вѣкъ има право да сѣ сумнѣва да ли сѣ сѣ ограничи войната до край ме- ду двѣтъ днѣтъ за днѣтъ воюющыи Силы, лордъ Дерби забѣлжва че, по- неже князь Горчаковъ увѣрява че Рос- сія дѣйствува въ интересѣтъ на Великыи Британіи и на другыи Силы, ан- глійското правителство счита за своѣтъ лажность да обяви рѣшително, че русската постѣпка не може да има нито съдѣйствието нито одобреніето негово.

А каквыи сѣ бѣдѣтъ слѣдствіята отъ почнатѣтъ вече войнѣ? Догдѣтъ отъ Англія? Какво мыслѣтъ дру- гыи четири Силы? За това послѣд-

нѣто сѣ ны освѣти отговорѣтъ, който Франца, Германія и Англія сѣ да- дѣтъ на циркулярѣтъ отъ князя Гор- чакова, а колкото за въпросѣтъ до гдѣ ще отиде Англія, на това отговорилъ въ Общественѣтъ Камерѣ на 26 Апри. (8 Маи) министрѣтъ на вжтрѣшныи дѣла на Англія г. Кроу, който ка- залъ че, ако русскійи императоръ не заплаши Цариградъ никакво съб- скваніе нѣма да стане между Ан- гліи и Россіи.

Но гдѣ сѣ срѣщатъ интересѣтъ на Англіи сѣ оныи на Турціи, и кога Велико-Британія ще сѣчете за нужно да сѣлзе въ попрището за да защити Турціи, т. е. своѣтъ интересы, про- тивъ испрѣтели, който угрожава и двѣтъ Държавы? Споредъ владѣющето въобще въ Англіи мнѣніе и споредъ отговорѣтъ на г. Кроу, Англія не ще вземе участіе въ борбѣтъ никакъ, освѣтъ за да сѣспѣ Цариградъ сѣ Въспорѣтъ и Дарданелыи отъ всяко русско нашествіе, или пѣкъ да запеме Египетъ и Критъ, за да сѣ осигури пѣтътъ за Индіи. Но една такава по- стѣпка на Англіи не бы прѣдизви- тала горѣщыи благодарности отъ стра- ны на отоманскыи народъ, защото Египетъ и Критъ, като не сѣ угро- жаватъ отъ никойи неприятели, нѣжѣтъ нуждѣтъ отъ никакавъ защитѣ, а за Цариградъ е много сумнително че сѣ намѣрва въ нѣкойи опасностъ, защото не само англійскыи по всемирныи инте- ресѣтъ бы поддигналъ всякыи Силы, ако дѣйствително сѣ бы угрожалъ той градъ отъ русско нападаніе. Англія бы была истинска и искренна прѣяте- лѣ на Турціи, казува единъ вѣстникъ, не ако чака неприятели въ Цариградъ, гдѣто е възможно да не дойде, или пѣкъ при помытъ на Балкана, но ако отидеше еще отъ началото да го от- бѣлене отъ границыи на отоманскѣтъ Държавѣ, прѣдѣ турската войска да подпадне случайно подъ тяжестьтъ на единъ по многобройнии и по силныи во- еныи мощѣ. На Дунавѣ, казува поме- нѣтъи листъ, а не на Въспора щѣше да бѣде искренно и позователно за- щѣщаваніе и на англійскыи и на тур- скыи интересы съюзничеството на Англіи.

Ето сега каквыи размышленія на- правы върху политикѣтъ на Англіи е- динъ отъ мѣстныи вѣстници при при- стиганіето на телеграфическото извѣ- стіе за отговорѣтъ на лорда Дерби:

«Що сѣ случавѣ прочее? Коя е причината гдѣто англійското правител- ство прѣдѣ измѣнуваніето на единъ седмици отъ какъ е обявилъ неутрал- ностѣтъ си, взема по бързыи отъ вся- кой другъ пѣтъ мѣрки за незабавно прѣуготовленіе на войнѣ? Оружія и припасы сѣ стоварятъ на бързо, гово- рятъ телеграмныи, сгласія ставатъ за бързото нѣтъ прѣнасянѣ, адмирал- теиство продѣлжава грамадныи свои образжанія, морската въ Керкыи ес- кадра прѣема заповѣдъ да отплава въ Критъ; най послѣ, прѣуготавлива сѣ 59 табура пѣхота, седмъ полка кон- ница и четири отдѣленія артилеріи. Да не бы правителството на лорда Биконсфилдъ да ни готви нѣкое отъ оныи нѣнадѣныи рѣшенія, на които ны научи отъ вѣмето на берлинскѣтъ потъ на самъ? Нищо положително не можемъ да кажемъ. Но отъ всякыи данныи ни е позволено да прѣд- положимъ че, може бы по скоро отъ колкото въобще сѣ мысли, Англія ще види угрожаваныи своѣтъ интересы отъ борбѣтъ на Истокъ и ще вземе дѣ- тельно участіе въ нѣи.

Въ тѣзи странѣ, колго, като сѣ прѣнася минути отъ челоуколюбивѣ

выи теоріи и отъ краснорѣчивыи въззванія, отбива сѣ отъ пѣтътъ на хладнокрѣвнѣтъ логикѣ на работыи и на жестокаѣтъ политикѣ на интере- сыи, за да сѣ повѣрие по крѣпко отъ колкото прѣдѣ въ той пѣтъ, и, до колкото можемъ да разберемъ отъ те- леграмныи, стрѣшно кѣпѣніе настанѣ въ оппозициѣтъ отъ какъ е почнѣла войнѣта, което и нѣтъ день въ день повече сѣ увеличавѣ. Напразно великыи поборникъ на челоуколюбивыи подвигъ г. Гладстонъ прѣдпріема новъ противо- турскыи походъ; неговыи рѣшенія и прѣдложенія не сѣ одобряватъ, види сѣ, и отъ самыи главатарыи на сво- бодолюбивѣтъ партіи, на кождо той до сега бѣше прѣдѣствителъ. Общо чувство на англійскыи народъ види сѣ че е сега никакъ горестъ и не- одобряваніе на поведѣніето на Россіи, противъ който сѣ са поддигнали и пакъ уталоженыи за малко вѣме въ сѣрдцето на Англичанѣтъ недовѣрчи- вы чувства. Печатѣтъ, Камерѣтъ сѣ провикватъ че военныи англійскыи ин- тересы сѣ намѣрватъ въ опасностъ на Истокъ, и че правителството е дѣж- но да вземе всякыи мѣрки за за- щѣщаваніето нѣтъ щомъ тѣ сѣ дока- чатъ. Правителството, което искусно распали общото мнѣніе чрезъ своѣтъ извѣненія и чрезъ не безцѣлѣното об- наредуваніе въ Силыи Книжѣ на у- гиѣтѣніята на Католицыи въ Россіи,*) докара го до кождо точкѣ го искаше г. Дизраели, когото изрече многосло- вутото свое въ Гилдъ Холдъ слово, правителството, казува сѣ, види сѣ се- га че сѣ старѣе да получи рѣшеніето на Камерѣтъ, сѣ което послѣднія да осжда чуждото намѣсване въ вж- трѣшныи работыи на Турціи и да дава на министерството пѣноиошѣ за да за- щѣти бързо англійскыи интересы и да опази Държавѣтъ на Англіи въ случай на нуждѣтъ сѣ всякыи възможныи сред- ства. Отъ тѣзи точкѣ зрѣніе е нѣсти- тѣи важнѣише подложено отъ лор- да Елхо на Камерѣтъ измѣненіе, какъ то вѣруватъ, че сѣ поддѣржи отъ пра- вителството. Явно въ него неудо- бряваніе на обрѣженото намѣсване на Россіи въ вжтрѣшныи работыи на Турціи, приложено на даваѣтъ на правителството воли да опази англій- скыи на Истокъ Държавѣ, дава су- мнѣніе, че отъ сега нататѣкъ англій- скыи интересы сѣ сматратъ въ опас- ностъ и че е необходима нуждата да сѣ защитѣтъ.

«Но двѣ питанія сѣ пораждатъ на срѣдъ отъ владѣніето на тѣзи мыслѣ въ Англіи. Прѣво, кога сѣ сѣче Англія че интересѣтъ и сѣ прямо дока- чатъ? Когато сѣ заплаши Въспорѣтъ ли, както сѣ говореше отъ начало? Голѣмата бѣрзина и строгыи мѣрки на Англія за военныи прѣуготовленія не сѣ вижда да потвърдяватъ това. Россія, като знае владѣющето за то- ва общо мнѣніе въ Англіи, като знае че, като заплаши Цариградъ, опасно е да не срѣщѣ прѣдѣ себе си не само Англіи, но цѣлъ европейскъ коали- цѣи, вѣроятно е че сѣ сѣ постарѣе сѣ всякыи си силѣ да избѣгне тол- козъ опасныи за Цариградъ въпросъ и сѣ сѣ ограничи, ако побѣди, въ да наложи своѣтъ условія отъ върховѣтъ на Балкана. Но и ако да сѣ прѣдо- ложѣ нѣкога че сѣ заплаши Цар- иградъ, туй не може да стане прѣдѣ да сѣ измѣнилъ поне три мѣсеца, кон- то едва сѣ достатѣчи за нѣи да прѣдолѣе силното отъ Турцыи съпро- тивленіе; слѣдователно Англія има всѣ

чкото изисквано вѣме за да вземе, но распалено, по охотно, потребныи мѣрки за спасеніето на Въспорѣтъ. Другадъ прочее намѣрва, види сѣ, Ан- глія застрашаваныи своѣтъ интересы и Държавѣтъ си на Истокъ. Опасно- стѣта и за англійскыи и за европейскыи интересы е тѣкмо ако Россія побѣди и отиде на напрѣдъ дои до Балкана въ Европѣ, ако наложи на Турціи гибеленъ трактатъ, който бы разрушилъ влѣніето и силѣтъ на всякыи евро- пейскыи Силы въ Истокъ и исключи- тѣи полѣтъ на Россіи, и оложѣ ос- новныи за установленіето на русскѣтъ силѣ въ Цариградъ, или поне за подновяваніето слѣдъ малко едно вѣ- ме на новѣ источнѣ войнѣ. Прѣдѣ тѣзи опасностъ, мыслѣтъ нѣи, Англія сѣ обрѣзва бързо и строго зашто, какъто и да бы былъ наложенъ на Турціи отъ върховѣтъ на Балкана трактатъ и слѣдъ завоеваніето на от- брашнѣныи челоуколюбивыи въ ази- атскѣ Турціи, той ще бѣде гибеленъ за англійскыи на Истокъ интересы и сѣ прѣдѣ пѣтътъ който води кѣтъ Багдадъ и Индіи, въ рацѣтъ на Рос- сіи, кождо, както всякыи исповѣту- ватъ, въ Азіи ще поиска възнагра- деніе за жертвыи си. Отъ това що казахмы дохождамы да повѣрѣмы, че прѣдѣваніето на Руссыи въ Бѣлгаріи и въ Азіи не ще остави Англіи хладнокрѣвнѣ и че може бы въ слу- чай на рѣшителнѣ побѣдѣ отъ Рус- сыи ще побърза тѣ да поиска и отъ двѣтъ воюющыи страныи мирѣтъ, по ос- нованіе на обѣщаніята на Царѣтъ, коѣ- те увѣрѣва, че нищо друго не иска, освѣтъ улучшеніето на судбѣнѣтъ на Христіанѣтъ, и като сѣ откаже Россія, че сѣ принуди да вземе дѣятельно участіе въ борбѣтъ.

«Тука сѣ развивѣ вторыи въпросъ за, какъо ще бѣде намѣсваніето на Англіи. Да ли сѣе стане съюзникъ на Турціи противъ Россіи? това е сумнително; вѣрно е че общото въ Англіи мнѣніе, ако и да е недовѣр- чиво кѣтъ Россіи, слѣдува обаче да е злѣ расположено кѣтъ Турціи и нито думѣ иска да чуе за поддѣганъ на повѣркѣмѣ войнѣ. По добръ вѣру- вѣмы че Англія ще сѣ ограничи въ занеманіето на стодныи мѣста, чрезъ които да бѣде въ положеніе да на- правѣ невѣзможно рѣшеніето на въ- просѣ споредъ русскыи желанія и да наложи сгласното сѣ европейскыи интересы рѣшеніе. Много пѣти въ друго вѣме отлични политическии мѣ- же, че на Англіи сѣ изсказвали мнѣ- ніе, че тѣзи Силы сѣ сѣ постарѣе сѣ всякыи си средства за одѣржаніето на сѣществующыи редѣ на работыи въ Истокъ, като сѣ улучни до колкото е възможно; но щомъ сѣ убѣди въ не- възможностѣтъ, тѣ ще поиска сѣ всѣ- кѣтъ си силѣ конечното и крайне рѣ- шеніе на въпросѣтъ. Мыслѣтъ че е настанѣлъ часѣтъ да видимъ осѣще- ственіето на туй пророкуваніе. За Англіи и за Европѣ всяко друго рѣ- шеніе е гибелно. Слѣдователно, Ан- глія ще сѣ постарѣе да принуди Рос- сіи или да почте сѣществующыи и улучшенъ редѣ на работыи, или да прѣеме конечното рѣшеніе на въпро- сѣтъ, споредъ какъо го изискватъ ин- тересѣтъ на челоуководството, на цивилизациѣтъ и на Европѣ. Туй е поше убѣжденіето кождо можѣмы да сѣ сѣ- ставимъ отъ досегашието положеніе на Англіи.»

Какъ и да е, а съчастіето на Ан- гліи въ русско-турската войнѣ става по вѣроятно, ако вземе челоука прѣдѣ видѣ острѣи и сѣврѣменно заплаши- тѣи тои, който лордъ Дерби упо-

треблява въ отговорѣтъ си на цирку- ларѣтъ отъ князя Горчакова; и нѣи сумнѣніе, че тойи отговоръ е прѣд- опрѣдѣленъ да обѣгне до скѣсваніе дипломатическыи сношенія между Ан- гліи и Россіи.

Дипломатическа исторія на источнѣ войнѣ.

(Продълженіе отъ брой 128-ий)

Лордъ Русселъ, като сѣ извѣстѣлъ за разговорѣтъ между Императора Ни- колая и сирѣ Сеймура, испратѣлъ на послѣдніи отговорѣтъ отъ англійското прѣителство, кождо сѣ отпѣдало да влѣзе въ прѣговоры за случайното на- даніе на отоманскѣтъ Имперіи. Спо- редъ лордъ Русселъ, голѣмата грижа на прѣителѣтъ на болныи бы станѣла причина на смѣртѣтъ му, а англій- скыи министръ изразявалъ желаніето што, вмѣсто да сѣ вземѣтъ мѣрки за распорѣжданіето на наследіето отъ бол- ныи, да сѣ споразумѣтъ напирѣтъ за неговото излѣкуваніе.

Когато Императорѣтъ, слѣдъ съб- щеніето на той отговоръ, срѣщѣлъ за прѣвъ пѣтъ у великѣтъ князѣи, сѣпругѣ на наследника, сирѣ Хами- тона, казалъ му че сѣ жалостъ сѣ на- училъ какъ англійското правителство не сподѣлило неговѣтъ иденъ.

«— По малко сѣиъ нестерпѣливъ, приложѣлъ, да знаѣтъ какъо ще стане кождо умре болныи, или да опрѣ- двѣлъ заодно сѣ Англіи какъо ще стане кождо дойде смѣртѣтъ... Ако мыслии вашето правителство, че у Тур- цѣи има нѣкакыи стѣхи за сѣице- ствованіе, неговѣтъ свѣдѣнія не сѣ точныи. Повтарѣтъ да ви кажѣ, че бол- ныи челоука, и никой пѣтъ не бы могълъ челоука да допустѣе штоо едно такъовъ събѣтіе да ны намѣри непри- готвѣи. Трѣба да сѣ споразумѣтъ, и быхмы сполучили това, ако ми бѣ- хмы възможно да сѣ разговорѣтъ десѣтъ минуты сѣиъ вашѣтъ министры, сѣ лорда Лбердина, на прѣмѣръ, който ма по- знава толкозъ добръ, и има на менѣ толкозъ довѣріе, колкото имамъ и азъ въ него. Не забравѣтъ че азъ нѣи трактатѣ искамы нѣиго протоколъ; про- сто желѣи общо споразумѣніе. А туй е доста помежду челоука какъи то трѣба».

Туй като казалъ Императорѣтъ, ка- залъ «сѣбѣтъ» на англійскыи посла- никъ и го поканѣлъ да отиде да го види на другыи день и колымъ единъ разговоръ може да спомогне за спо- разумѣніе върху какъи то и да въпросѣ.

Въ новыи разговоръ Императорѣтъ изложилъ своѣтъ за Турціи истинскыи намѣренія. Голѣма была разликѣта ме- ду иденѣтъ на Императора и иденѣтъ на англійското правителство. Императорѣтъ говорѣлъ само върху прѣдполаганіето за паданіето на отоманскѣтъ Импе- ріи, а англійското правителство за- ради мѣркыи, които трѣба да сѣ взе- мѣтъ, за да сѣ прѣдѣме тѣзи ката- стрѣфа.

«— А! казувалъ Императорѣтъ на сирѣ Хамилтона, туй ми повтарѣ еже- дневно великыи прѣвъ министръ, но катастрофѣта ще дойде единъ сутринъ и сѣиъ намѣри неприятели».

А по поводъ на единъ такѣтъ слу- чай той е казувалъ че, отъ своѣтъ стра- ныи той не бы тѣрѣлъ съврѣшеніето въ Цариградъ установленіе нѣи на Руссыи, нѣи на Англичанѣтъ, нѣи на никойи отъ великыи Силы; че не бы дозволѣлъ нѣи Еллада да увеличи земѣтъ си и да стане значитѣи Дѣр- жѣи; на конецъ, че не бы тѣрѣлъ нѣи възстановленіето на единъ Визан- тѣи Имперіи, нѣи разчленіето

*) Отъ тѣзи документи единъ частъ обнародуванъ днѣтъ за любознѣтелство на своѣтъ читатѣли, който единъ прѣитѣль е нѣжѣ добринѣтъ да прѣведе отъ френски и да ни изъ испроводи.

на Турция на малки републики, при-
близително на Комитовици и други евро-
пейски възстановители. По най главната
част на тоя разговор е била, без
сумниение, оази, въ който Импера-
торът, като са повращал на своите
начални идеи за близкото раз-
строение на отоманската Империя, ка-
зувал на сирь Хамилтона.

« — Придунавските княжества са
на дъво Държави независима под мое
покровителство; таквостояние мо-
же да слъдува. Сърбия може да вземе си-
щият вид правление, а тъй също и
България. Мисля че няма причини за
да съставят ония области Държави
независими. Колкото за Египет, раз-
бират важността на него място за
Англия. Тъй що, всичко що могъ да
кажъ е, въ случай на едно распо-
деление на отоманската Империя слъдъ
падането и, вий да запемете Египет;
на туй не бихъ са противил. Също
могъ да кажъ и за Критъ. Той о-
стровъ е възможно да ви послужи, и
не виждамъ защо да не стане англий-
ско владение ».

Императорът, като прѣпоръчвалъ
на английския посланикъ да съобща
тоя разговор на царичиното прави-
телство, приложилъ най послъ:

«Азъ имамъ въръх на английското
правителство; не искамъ отъ него ни-
що задължение нито спогодба, но свобод-
но размишляване на идеи, а въ нуж-
дъ, слово на единъ патриотинъ; между
насъ е доста това ».

Но понеже и тоя разговоръ не далъ
желамото слъдствие, графъ Неселродъ
пріелъ заповѣдъ да подаде на сирь Ха-
милтона единъ мемоаръ, въ който са
изказвали официално размишленията,
конто Императорътъ бивше изразилъ
устно на английския посланикъ. На
тойзи мемоаръ отъ 21 Февруарія, от-
говорилъ на 23 Марта наследившиятъ
лордъ Русселъ сирь Кларендонъ въ
сжщия духъ, въ който и неговия прѣд-
шественникъ, а тоя отговоръ осуе-
щавалъ и послѣдниятъ надѣждъ на Ца-
рътъ за споразумѣние между Россіѣ
и Англіѣ. Тогазъ Русската диплома-
ція са постарала да успокои англий-
ската, и графъ Неселродъ подадъ на
сирь Сеймура на 15 Априлія едно
съобщение съ слъдующето съдържаніе:

«Императорътъ извѣства че е готовъ
да работи заедно съ Англіѣ и да про-
дължи съществуванието на отоманска-
та Империя, като остави на странѣ
всякъ причинъ на страхъ за нейното
разстроение ». Туй руско обявление бы
постигнало може бы желаното, ако да
не бивше са несприятъ въ Цариградъ
русскитъ министръ на морскитъ дѣ-
ла, князь Менчиковъ, посланието на ко-
гото неплаши дипломатическитъ
свѣтъ, при всичко че русскитъ Ка-
бинетъ са опиталъ да убѣди Европъ,
че туй послание нѣмало нѣщо за стра-
хуване, но цѣльта му была рѣше-
ніето на въпросътъ на Святигъ Мѣста
за православнитъ и на черногорскы
въпросъ. Работата е, казувало рус-
ското правителство, за едно серіозно
заявление, безъ да съществуватъ никаква
идея за война или завоеванія ».

Съсвѣтъ друго обаче е било за това
мишлението на Англіѣ, а лордъ Русселъ
казувалъ въ Обществената Камера, че
князь Минчиковъ ималъ за главно на-
ставленіе да ограничи поврежъ силъ,
конто отъ нѣколко години са разви-
вали въ разни страны на Турціѣ во
вредъ на руската политика. Россія,
споредъ английския дипломатъ, може
бы да не е желала да осмъществи за-
владѣването на Турціѣ, поне по на-
стоящему, но да ѣхъ уижи што по
послѣ да ѣхъ глѣтно по лесно. А лордъ
Палмерстонъ казувалъ слъдующето:

«Россія иска да влѣзе между Сул-
тана и неговитъ подданици, што
тъзи послѣднитъ да искатъ удовлетво-
рѣніе на оплакванія си не вече въ
Цариградъ, но въ Петербургъ, и да
прибѣгватъ повече къмъ покровите-
лството на Царьтъ нежели къмъ пра-
вослѣдіето на Султана ».

А досѣто тѣхъ мисляхъ въ Англіѣ,
Франца, която са интересували лично
въ въпросътъ за Святигъ Мѣста, нито
кръеше поне странигътъ свои обрѣж-
ванія. — Но да са върнемъ на по-
сланіето на Менчикова.

Русскитъ проводенигъ пристигли
въ Цариградъ сутринтъ на 16/28
Февруарія 1853, въ понеделникъ, по-

слѣдувалъ отъ блѣскавъ и многоброй-
нъ свѣтъ, и пристигналигъ му тол-
козъ повече обезпокои Диванътъ. Кол-
кото че прѣди пристиганіето на рус-
ския князь бѣхъ са раздали слухове,
че руската войска са съсредоточа-
вала на границитъ на Бессарабіѣ и
че руската въ Севастополь флота са
готвила да отплава въ Виспорьтъ.
Цѣльта на туй послание станъ ясно,
когато князь Менчиковъ, като посѣ-
тилъ великитъ везиръ, не рачилъ да
посѣти и министрътъ на външнитъ дѣ-
ла. Фуадъ Мехмедъ ефенди, като са
извинилъ съ стары порицанія. Таквостъ
едно обясненіе можеше да докара прѣ-
късване на сношеніята между Мен-
чикова и Диванътъ прѣди еще да по-
чнать прѣговоритъ, но за отбѣгване
на това, Фуадъ ефенди, постѣпи бла-
горазумно и даде оставкѣтъ си, за-
мѣсти са отъ Рифаатъ паша, а князь
Менчиковъ са прѣдстави прѣдъ Сул-
тана и му подаде своитъ повѣрливи
книги.

Усърдіето, съ което удовлетворихъ
князь Минчикова, и блѣскавъ пріемъ
който му направихъ, обезпокои много
западнитъ Силы, и особенно Францъ
и Англіѣ; но защото Турцитъ бѣхъ
вече испразнили Чернъ Горъ, а Си-
литъ смятахъ въпросътъ за Святигъ
Мѣста като второстепененъ, отдавахъ
на руското правителство нападѣтели
намѣренія, конто то не щѣло да ис-
полва. Заради това Императоръ На-
полеонъ заповѣда на 19 Марта на фран-
ска въ Тулонъ флотъ, да отиде
въ гръцкитъ морета. Франската флота
дѣйствително трѣгъхъ на 22 Марта, а
съвършено и министрътъ на външнитъ
дѣла на Францъ, Друенъ Делли пи-
шеше на прѣдставителя въ Цариградъ
що трѣбало да стане, въ случай ко-
гато Россія бы подадъ знакъ за не-
пріятелскитъ дѣйстви. Въ това врѣме
Франца, отириваше живы прѣдставле-
нія на петербургския Кабинетъ, и
като му явяваше испращаніето на фл-
отътъ си, оправдаване тѣзи мѣркъ съ
съсредоточаніето на три военны кор-
пуса въ южнъ Россіѣ и съ извън-
реднитъ нейны пріуготовленія въ Се-
вастополь. (Слѣдува).

Първитъ военны дѣла.

Подъ туй название «Всемирный Мо-
нитеръ» отъ 16/28 Априлія сѣрацава
сѣбитѣта прѣзъ първитъ дни на войнѣ-
тъ по слъдующий начинъ:

Нахлуваніето на русскитъ войски
почна съвършено и въ Европъ и въ
Азіѣ. Честитъ дѣждове, конто напри-
вихъ пактиката несеспоходими за
многобройны войски, конто посятъ съ
себе си огромно вещество, не усѣха
да обавятъ почуваніето на походѣтъ;
туй е вѣрно доказателство за жела-
ніето на русскитъ началници да из-
вършатъ войнѣтъ съ единъ твърдъ го-
лямъ бързина и да нападнатъ вѣредъ
турекитъ войски, като имъ не дадѣтъ
врѣме за да са съсредоточатъ.

Ний не испытанигъ вкратцъ това що
е станало отъ три дни на самъ, и ще
укажемъ какъвъ е вѣроятныйгъ планъ
на двѣтъ русскы войски.

Въ Азіѣ, съсредоточената въ А-
лександревскъ руска войска, подъ во-
еначѣлството на генералъ Мелникова,
прѣзиди турекитъ граници и отиде на
напрѣдъ къмъ Карсъ. Единъ телеграмъ
даже утвърда че една първа битва е
вече станала, но не разнава слѣд-
ствиегъ и. Съвършено друго едно от-
дѣленіе са отириваваше отъ Поти
къмъ Батумъ, най важното турко прѣ-
станище на источнитъ край на Чер-
но море. Планътъ прочее на русскитъ
войскъ е, да удари първо Карсъ и
послѣ Ерзерумъ, и да захване Батумъ,
или поне да го отдѣли така, што да
въспре Турцитъ да не получаватъ по-
мощи отъ къмъ море.

Турцитъ са не надѣхъ че ще са
нападнатъ въ Азіѣ прѣди крайтъ на
Маія. Войската въ Армѣиѣ, състояща
отъ 85,000 души и подъ командува-
ніето на Мухтаръ паша, е распре-
снѣта и вѣроятно е че не ще може да
противопостави голъмо съпротивленіе
въ едно отворено поле. Тя ще при-
бѣгне безъ сумниение въ крѣпоститъ
на Карсъ и Батумъ. Русската войска
ще може слѣдователно да обсади безъ
бой първата отъ тѣзи крѣпости. Но
може бы да са ограничи въ нѣкакво

наблюданіе на тѣзи крѣпостъ съ
едно просто отдѣленіе и да отиде на
напрѣдъ до Ерзерумъ.

Въ Европъ, голъмитъ съредоточа-
нія на русскитъ войскъ бѣхъ отъ лѣ-
во по границитъ на молдавскъ Бесса-
рабіѣ, Границитъ, конто отиватъ на-
разелно на Прутѣтъ отъ Кишиневъ до-
ри до нѣтътъ за Болградъ, минуватъ
послѣ на лѣвыя брегъ, а послѣ на раз-
стояние 30 километра отъ Дунава са
прѣвнать изведнѣждъ къмъ Сѣверъ и
отиватъ направо къмъ Черно Море.
Тѣзи тѣснѣ пинѣи земѣхъ захванѣхъ
Русскитъ войски, принадлежащи на
дѣтъ военны тѣла и прѣсметвани най-
малко до 40,000 души, и са настанѣ-
ли въ голъмо множество въ Галацъ,
Рени и Деово. Въ туй сжщото врѣме
една голъма частъ артилерія, конто
бивше прѣвнѣла Прутѣтъ въ Кише-
невъ, прѣнесе са по желѣзницитъ на
мостѣтъ при Барбошъ подъ Серетъ,
прѣзъ който минува желѣзницата отъ
Галацъ до Букурещъ. Въ послѣднитъ
телеграммы са казуваше че три тур-
скы топоносни кораби влѣзли въ Се-
ретъ за да съборятъ тоя мостъ, от-
стоящъ около 12 километра отъ ус-
тѣта на тѣзи рѣкъ въ Дунава. Не-
смы са научили еще да ли сѣхъ напри-
вили таквостъ нѣкакво опытаніе, по-
во всякой случай тѣ ще сръщнатъ на
моста силнъ отбранъ, защото Русскитъ
сѣхъ захванѣли двѣтъ табѣи, конто
го защищаватъ, и сѣхъ натуралн тѣхъ
множество топове отъ голѣтъ разитъ.

Отъ всичко слѣдователно са види,
че Русскитъ ще са опитатъ да прѣви-
нѣтъ Дунава въ по близкото му до
морето мѣсто и да нахлуятъ въ голъ-
мо количество въ Добруджѣ, гдѣто ще
сръщнатъ прѣдъ себе си отъ 8 до
10,000 Турцы, конто защищаватъ
малкитъ крѣпости на Мачинъ, Сакъ
и Тулѣжъ.

По естественитъ затрудненія сѣхъ
толѣзъ голѣмы, и най вече на протѣтъ,
што са сумѣва чловѣкъ да не е
прѣструване. А ако дѣйствително е
таково, то излѣга турекитъ войскъ,
защото извѣстиватъ че повечето отъ
войскитъ, конто държѣхъ Видинъ и
бродовѣтъ на Дунава, около 60,000
души, отправятъ са много на бързо
къмъ долинѣтъ страны на рѣкъта. По-
неже обаче нѣматъ желѣзници на рас-
положеніето си тѣ не ще пристигнатъ,
разбира са, на врѣме, што да въс-
прѣтъ прѣвнѣваніето, ако дѣйстви-
телно Русскитъ имѣтъ намѣреніе да са
опитатъ на това. Но ако туй е прѣ-
струване отъ странъ на Русскитъ,
конто имѣтъ доволно множество за
да прѣдпрѣмѣтъ серіозно нападѣніе
отъ горнитъ Дунавъ, когато ще са прѣ-
струватъ съвършено, че ще прѣви-
нѣтъ къмъ Галацъ и Рени, въ туй
сѣхъ сполучили вече и твърдъ е въз-
можно да произлѣзатъ серіозны мѣл-
нотии за турекитъ войскъ. Вѣроятно
е тоже, че двѣтъ прѣвнѣванія ще
станѣтъ съвършено, и то безъ го-
лямъ опасностъ за Русскитъ, конто
ще имѣтъ дѣтъ войски равночислени
почти всяка една съ турекитъ вой-
скъ, а съвършено и прѣвнѣството
на по голѣмъ глѣкавостъ. Едната отъ
тѣзи войски ще има тогава за прѣд-
лѣтъ Сѣфѣѣ, а другата Шуменъ.

Ако е такъвъ планътъ на русскитъ
Щабъ, и вѣроятныйгъ е че няма
другъ, положеніето на Турцитъ е
може бы по малко добро отъ колкото
въобще са мисли. Оставихъ да имъ
избѣгне благоврѣміето за да запемѣтъ
военны прѣвнѣства на лѣвыя брегъ
на Дунава, Калафатъ и Гюргево, и
да съборятъ мостѣтъ при Барбошъ.
Бързотата на движеніето на русскитъ
войскъ, отъ много врѣме прѣгответна
за тѣзи работы, хванѣ ги нечаянно;
но тѣ трѣбваше да очакватъ това; туй
бы първата важна погрѣшка, и ще
видимъ слѣдъ нѣколко дни, да ли ще
могатъ да ѣхъ поправатъ.

Истинѣтъ вѣстникъ обнародува отъ
частни свои сѣдѣнія и слъдующето:

Въ Лондонъ и въ Берлинъ владѣе
между военнитъ кругове мѣшлението, че
Русскитъ лесно ще побѣдѣтъ въ Мала
Азіѣ, гдѣто турекитъ войски сѣхъ умѣ-
ренни и по качество и по количество.
А напротивъ борбата шо бѣде най
упорита въ европейскъ Турціѣ, гдѣто
сѣхъ най силнитъ отоманскы войски, и
многовидни прѣвнѣствія сѣхъ са нагру-
пали за да въспрѣтъ ходѣтъ на рус-

скитъ войски. При всичко това, рус-
ската коипца е много по горня отъ
коипцитъ на Турцитъ. Въ случай на
побѣдъ, казуватъ, че Россія ще нека
мѣстны присѣденія въ Мала Азіѣ.

Екзархіята.

Подъ горнитъ насловъ ни са испратилъ слѣ-
дующитъ членъ за обнародване:

Както вѣщественный животъ на об-
ществата, духовныйгъ имъ животъ има
своитъ си пужди, и тѣ пужди трѣба
да са удовлетворяватъ при бжтостеніе-
то на извѣстни правила, повече или
по-малко сполучени. Само при подобно
условіе може да има, въ духовный
животъ на обществата, това що на-
ричатъ порядкъ. Противното на поря-
дѣка е безредицата, хаосътъ който са
отражава толкова пагубно на материал-
ный животъ. Оттукъ нуждата за пра-
вительствата да покровителствуватъ Чер-
ковнитъ постановленія конто, безспорно,
най много спомогатъ да са поддържа
порядкѣтъ въ областѣта на духовный
животъ на народитъ. А бждейки ду-
ховенството е прѣимъ пазителъ на тѣхъ
постановленія, то, за да е въ състо-
яніе да упражнява възъ душитъ сичкитъ
авторитѣтъ който е дължно да са при-
вързва на словото му, отъ сѣкой не-
обходимость е што да е оградено
противъ каприцитъ на тоя и на оны
и противъ пороитъ страсти конто влѣ-
куватъ чловѣчество въ катаднев-
ното му живѣние.

Единъ отъ принципитъ на Отоман.
Правителство е было сѣкога да охраня-
ва спокойствіето на съвѣститъ помеж-
ду своитъ подданици только различни
по происхождение и по религіѣ. Така,
вѣрно на тоя принципъ, то, когато,
прѣди нѣколъ годни, ослободѣніето
на Българѣтъ исподъ натуреното опе-
кунство на Гръцката Патриархія стана
въ сжщото врѣме потребностъ народна и
потребностъ Държавна, не са подвѣдъми
да извърши това дѣло отъ правосудіе
и отъ голѣма политика.

Безъ сумниение, отоманското прави-
телство, съ учрежденіето на Екзар-
хіята, имало е въ видъ да даде на
вѣрноподаданныи сѣхъ българскы народъ
единъ стражаръ сръщу посягательства-
та конто нравственитъ му интереси
прѣтърпѣваха отъ страната на едно
чуждо духовенство, сжществено враж-
дебно къмъ тоя народъ, и да намѣри
въ неговитъ пастыре безкорыстни по-
мощници въ подвизаніето си да при-
готови на пастовото имъ едно по голѣмо
количество благоденствіе изъ което оно
има право и по важността на числен-
ността си, и по своитъ способности
за плодотворенъ трудъ, способности
конто правятъ отъ него единъ чистъ
элементъ на миръ и на напрѣдѣкъ.
Нъ Правителството биде излѣгано въ
чаяніе си, и полезността за бъл-
гарскы народъ на черковното му са-
моуправленіе остана, поне до тоя частъ,
смышлѣна. Защото, именно при съ-
ществуваніето на това самоуправленіе
най-вжтрѣшнитъ убѣжденія на Бълга-
ретъ са подложиха на сѣкой родъ ис-
кушенія отъ страната на разнитъ ре-
лигіозни пропаганди конто и днесъ
още безпрѣпятственно продължаватъ
да оскорбѣватъ чувствата имъ, и на-
веднаждъ са свалиха възъ голѣма частъ
отъ тѣхъ сичкитъ бѣдѣгъ.

Надъ прѣвнѣніето на върховната
личностъ на Екзархіята е сждепо не-
обходимо за процвѣтаніето на Черко-
вата ни и за сигурността на много
отъ свѣтскитъ ни интереси, въ борба
съ интереситъ на другитъ, нека го
пріемемъ съ тоя увѣреніе. Врѣмето
но ще закѣснѣе да покаже ако то у-
вѣреніе е основано.

Нъ нека ни е постоянно на умѣтъ
тая истина че постановленіята, колко-
то прѣвѣсходни и да сѣхъ, даже и при
помощѣта на най добрый приспособителъ,
не сѣхъ почти нищо ако просвѣщената
съвѣтъ на граждѣтъ не имъ съоб-
щава животъ и сила за да бждѣтъ
дѣйствителни и полезни.

Мнозина сѣхъ оны отъ чужденцитъ
конто желаятъ да видятъ съвършено-
то опростаніе морално и материално,
на българскы народъ, и тѣхъ неспу-
щатъ нито единъ сгоденъ случай да
сдѣйствуватъ въ това право или ко-
свенно. Тѣ сѣхъ вече наздраве засмѣли
до уши отъ прѣвнѣніето на Екзархъ
който не е тѣхенъ. Тѣхнитъ агенти

кон, подъ разни имена и подъ
прѣдлози, крѣстосватъ нашето
ство, непременно, че са хванѣли
това прѣвнѣніе като о аргументъ
полза на проповѣдѣтъ си за да
катъ у насъ разстройство. Е
нека отговоримъ на тѣхъ умисленія
апостоло съ погледъ на прѣвнѣ-
съ тихостѣта конто е сѣкота
чавала поведѣніето ни. Нека бжтѣ
зуміето коего е до тоя частъ
водачъ да бжде и за напрѣдъ
единственъ съвѣтникъ. Показаніе
само въ привързаностѣта ни на
дѣка въ сѣкое отношеніе лѣжи,
ка особено, нашето спасеніе.

Трѣба штоо крайтъ на раз-
нитъ минути конто прѣкарваме да
вари Българѣтъ съединени, прѣ-
между си, послѣ съ другитъ
на мѣстото, въ единъ духъ на
ство и на съгласіе и движеніе
едно желаніе да гонятъ съ общъ
лія по голѣми сполуки, за благо-
ліеніето си, въ разработѣнето
развитіето на слободитъ конто
прѣдлага и общава да имъ прѣ-
още новата организация на Отоман-
та Имперія.

В. Нейковъ

По прѣвнѣніето на Българскитъ Екзархъ

Като нѣмамы прѣзъ тѣзи сѣдѣ-
потрѣбито врѣме за да разнавимъ
на дѣло на читателитъ сѣхъ споредъ
щаніето си въ Притуркитъ отъ
дѣлнитъ 25 Априлі, възъу тежѣ
завоюще на екзархискитъ работы,
сметѣло до промисленіето на Н. Българ-
ство, ний идѣмъ да допълнимъ тѣхъ
кото оны подробности, конто бж-
въ поменѣтъ си Притуркѣ, възъу
биранието на новитъ Екзархъ. Тѣхъ
вилъ ний съ обнародуваніето на слѣд-
то словце, конто Н. В. Прѣсво и Царьтъ
Павловскитъ е изрекъ: «Минѣ
пѣтакъ прѣдъ общото въ екзархискитъ
долъ собраніе, конто прѣдлѣжеше на
распечатѣтъ телеграмитъ и высла-
отъ Архіерейитъ до св. Синодъ за
ване на кандидатъ за одобряваніе
хійскы прѣстола. Ето това словце:

Възлюбены во Христѣ братія, и почитъ
Господа!

Днесъ, по усмотреніе бжѣе и по бж-
леніе на Ц. Правителство, свѣдѣни сѣхъ
Екзархискитъ домъ, и прѣдлѣжа да прѣсто-
да изыбраніе на новитъ Екзархъ на вѣдомствитъ
прѣстола на нашѣтъ Правос. Св. Церк-
Синодъ 17-ый членъ на органи-
Уставъ, прѣвнѣшнитъ Матрополитъ и
ишѣтъ церкѣвъ, въ имѣно и отъ спрѣ-
на цѣлото духовенство, имѣвшихъ не-
конното избравіе на бждѣшитъ урѣдѣ-
на Екзархискитъ, като испратихъ пошлѣ-
число подгласны за Екзархискитъ прѣ-
чрѣзъ особенны за това телеграмы, за-
редъ наставленіята конто имъ сѣхъ дадѣтъ
си. Синодъ, по рѣшеніе на сѣхъ сѣмѣното Свѣ-
ніе джрѣвно въ Екзархискитъ домъ на 17-ый
и. и ето тѣхъ телеграмы прѣдлѣжѣтъ
днесъ на сѣбора непочеканитъ, както сѣхъ
дѣло, такъже и писмата на св. Синодъ въ
блѣнѣшатъ изтѣропѣти.

Сѣга, сѣдѣ като стане и изпъскуемъ
такъвъ случай удобрѣніе и отъ правѣ-
ственнѣ стѣрѣхъ на тѣхъ кандидаты, ка-
же ни покаже вынесѣласіето на Матро-
титъ, остана да стане законното избравіе
отъ стѣрѣхъ на народа.

Господи! Нашата Церкѣвъ, при всѣхъ
прѣвнѣствѣхъ и мѣлнотии конто тѣхъ по-
въ управленіето, и при всичкитъ затруд-
и безпокойствѣхъ, на конто тѣхъ постоянно
ше изложена, както знаете, още отъ
то на възобновленіето и, всекогда, до
кото е было възможно и до колко сѣхъ
прощавалъ обстоятелствата и положеніето
управлявала са по устава, изработѣнъ и
порѣченъ отъ народа и духовенството, и
е старѣла да почита и уважавѣ за сѣнто
прѣстѣпѣмо дѣлото и волѣтъ на вѣр-
празны въ тоя уставъ, и основанни прѣ-
самытъ начала на нашѣтъ православыи церкѣвъ.

Нарушеніето на устава понеже са сѣхъ
ше, и трѣбува да сѣхъ счита, като едно
стѣпленіе осъдено отъ всичкитъ членове
нашѣтъ Церкѣвъ, и на основаніе на то-
чию сѣхъ поиска, както знаете, противѣніето
на Екзархъ, и ний сѣхъ собранъ днесъ, съ
изыбраніето на новъ Екзархъ, да осъди
тѣржественно началото за точното съхранѣ-
на устава, и пазеніето непокатѣны правѣ-
на народа.

Прочее, Господи, понеже прѣдлѣжѣ да
берете Вий, сѣдѣ единъ день, изтѣрѣхъ
съвѣтъ, въ имѣно на народа, бждѣшитъ
Екзархъ, отъ Васъ вече зависѣ да одобрѣ-
ете, или не, прѣдъ народа станѣлото прѣд-
неніе. Дѣлото, за което ете признаны да
выршѣте, е твърдъ важно, и отговорности
още по-голѣма: прѣдъ Бога, прѣдъ
прѣдъ народа сѣга, и въ бждѣще прѣдъ
томството.

За това, прѣди всичко, прѣди да прѣ-
пите до избравіе за лицето, въ рѣдѣтъ
което ще сѣхъ възвѣрѣ слѣдѣта на нашѣтъ
церкѣвъ, молимъ Ви сѣхъ да земѣте подъ
озно вниманіе, че ний не избирате Екзархъ
лично за Васъ; не избирате началникъ
то да отговаря на Вашѣтъ частны интересъ
и личны расположенія, нъ избирате Екзархъ

тама, ще очакват не изгонването си от тия мѣста, но дипломатическото паметване на Европѣ. Или много съм излъгавъ, или пъкъ такъвъ е планътъ на князъ Горчакова, одобренъ отъ Царьтъ, т. е. да върви неохотливо на напредъ, да печели побѣды бързи и блѣкави, да спече Силитѣ, щото да може да поднесе честенъ миръ, прѣди догдѣто не е пламналъ по цѣль Европѣ токозъ неблаго-разумно разпаленъ пожаръ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Н. В. Пр-ство г. Григорій Доростоло-Червенский, който отъ нѣколко врѣме на самъ са намѣрва въ столицѣтъ, не пристави и отъ тука да са грижи за по-вѣреното нему словесно наставно въ снѣрхитѣ подъ негово вѣдомство. Тѣй, пий видѣхъ тия дни едно окуржко писмо, което Н. В. Пр-ство отъ Цариградъ и отъ 15 Април. е отправилъ до всѣхитѣ свѣшеници, почт. старѣйшини, пѣрвѣнци и проч. въ снѣрхитѣ Търновскѣ, Доростол-скѣ и Червенскѣ, съ което, като казува че Богъ много иже праща тежки помы-танія на своитѣ избраници, и че въ та-кова непонятно са намѣрва днесъ за днесъ и славната османска Държава, между другитѣ назидателни думи приобщава на рѣшеного свое наство да бѣде ви-мателно въ всичко що го окуражава. «По-нежне неприятелитѣ на Държавѣтъ и на спокойствието на народитѣ, казува окура-жово, вѣческы ще са помжачъ да про-изведжъ особенно помежду нашитѣ ми-ролюбивъ и протодушенъ народъ сму-шеніе на духовѣтъ, да посвѣтъ сѣмена на раздоръ, да докаратъ между насъ и съседитѣ ни вѣсоломни студеникъ и чрезъ всичко това да поколебятъ цар-ското кѣзъ насъ благоволеніе и довѣ-ріе, то трѣбва строго да са пазимъ отъ винушениа на лощи хора, и никакъ да не слухамъ тѣхнитѣ ласкателни по сѣ-спителни за насъ и за отечеството ни събѣтъ, и свѣршава съ наставленіето: «Обичайте са по между си, живѣйте въ мирѣ, любовъ и съгласіе и съ есебѣдѣхъ си Мисюлмани, които сѣ наши брати, които сѣ сынове на едно и сѣщото наше отечество, като имате пѣлно довѣріе на царското правителство, което не са еот-казвало и никогажъ не ще са откаже — колкото щѣтъ да бѣджъ трудни обстоя-телствата — отъ да не вземе пай стро-гы мѣрки за запазване на животѣтъ ви, пмощъ ви и честѣтъ ви».

Критъ. — Мистичъ гръцкы вѣстни-цы зематъ отъ „Илмера“ слѣдуюцето, са-общено на тол вѣстникъ отъ дописникътъ му изъ Аѳини: «Днесъ една си отидѣхъ-мы по спокойно, като очаквахъ отъ день на день тѣзи седмица да чуемъ отъ теле-графитѣ, че Кританетѣ сѣ са уларилъ съ тур-скитѣ войски, защото, споредъ послѣднитѣ пѣсма обѣщаніето съ орѣжидъ было на врата. Жителитѣ отъ горнитѣ области были рѣши-ли да са съберѣтъ на третѣй день на Па-хѣтъ въ историческата поляна Омазонъ, около шесть хиляди, за да рѣшатъ итѣко-расправы за насѣбшия и свѣршено да са спобратимѣтъ; но Турци отъ тѣзи области пѣсали вноплино на Сали Паша, че туй съ-браніе е прѣдѣлѣно на едно вѣстаніе и че въ Омазонъ прѣдѣлѣ да са събере Общото Сѣбраніе, за да прогласи независимостѣ на островѣтъ. Управителѣтъ, ако п да пѣа при Омазонъ една кула, съ стражѣ отъ 250 съ-дѣтъ, побѣрза да испрати единъ табурѣтъ пѣ-хота съ два горски топа, и пѣса въ Цари-градъ да иска помощъ отъ осѣм табура и броили корабѣ. Христѣанетѣ отъ другѣ стра-ни обивахъ че, ако имъ са забрани, ще от-бѣсѣхътѣ насиліето съ насиліе. Консулитѣ побѣрзахъ да посѣтѣвуватъ управителѣ, ка-то оставитъ върху него отговорностѣ на кръвопролитіето; тогажъ той са обѣща че вой-ската ще стои мирна и не щѣла наруши безъ причинѣ съразшението и невинитѣ раз-вѣшенія на Христѣанитѣ. До тука разказватъ послѣднитѣ пѣсма.»

Слѣдствіята отъ войнѣтъ. — Вей-зерский вѣстникъ, въ листа си отъ 2/14 Април. пише слѣдуюцето. «Нека не забравимъ че, борбата която се етане въ Балканскыя Полуостровъ, не е само вой-на между Кабинетѣ, война между двѣ Силы, но че за злѣ честъ тѣ ще вземе твърдѣ на скоро характерѣтъ на племеннъ и религиозна война съ всѣхитѣ свои у-жасности, и че може да надѣне вѣщи-китѣ размѣры, които прѣдвидѣхъ и са-митѣ оны, които хъ прѣдвидѣхъ. Нека не забравимъ че войната ще са простре въ безкрайни страны, че цѣль редъ Дър-жавы, които пѣлжѣтъ съвѣршено сѣще-стваніе или въ прѣдѣлѣхитѣ могатъ да са повлекжъ въ пейж, и че ще са произведе въ много страны на свѣтътъ голѣмо възвирѣне, което безъ сумниѣне ще повлѣне на европѣскитѣ Силы. Де-нитѣ, въ който русскитѣ войски се прѣ-мѣнѣтъ Прутѣтъ, ще бѣде, споредъ че-ловѣческитѣ прѣдвидѣнія, день на суд-бинѣтъ. Кой знае колко години трѣбва да са вѣзникжъ за да уталожижъ това, ко-ето русската ратололюбива прокламация ще разбѣрѣ?»

Послѣдни новини изъ Россіи. — Споредъ вѣстїята, които донесе въ нѣдѣлѣтъ пристигналъ италянскыя вапоръ *Солунго* слѣде, се слуховѣтъ за олопопирѣнїа за русскѣтъ войскѣ срѣшанїа въ Азіа, про-дължаватъ да са прѣсѣгѣтъ въ Одессѣ. Ра-вали са пѣсмено за вземането на едно тур-

ско укрѣпленіе въ околностѣ на Ардаханъ и което са было прѣдало съ 1200 съдѣтъ. По сѣдѣние на обѣяние на блокадѣтъ, Ита-лянската Компания *Флоріо* прѣстана да про-вожда своитѣ кораби въ Одессѣ. Знаяса, че споредъ слоботеното, проведено на *Kurrie d'Orleans* отъ 6 Май (и.), тѣл новини сѣ съвѣршено пѣсалиши.

Плаваньето по Дунава.

Сердаръ Екремъ Абдулъ Керпѣтъ паша, главнитѣ Командантѣ на Османскитѣ силы, обнародува слѣдуюцѣтъ прокламациятъ относително до земанїа за Дунава мѣрки:

Командантинѣ на войскитѣ, като са позу-ва отъ правото и силѣтъ, които му при-надѣлжѣтъ, прогласява, както слѣдува: вой-ната, като възбужа онежа Османскѣтъ им-періа и Россіа, оная частъ отъ Дунава, които граници сѣ османскѣтъ землѣ, счита са за защитителни линіи.

Правитѣла, които са слѣдѣхъ други пѣтъ относително до плаваніето и търговитѣ на неутралитѣ кораби неможѣтъ да са пѣсѣ-ниватъ тука. Съдѣловитѣ запрѣщава са на вѣщны корабѣ да обивахѣтъ и да правятъ търговски работи въ тѣлѣ частъ на Дунава. Правитѣла за сѣдѣластвотѣ ще са прило-жѣтъ отъ 21 Априла за корабелачанитѣ и за началнитѣ на вѣщны пароходи или други корабѣ, малки или голѣми, които прѣстѣлѣтъ тѣя защитителни граници или които не са отнесѣтъ до властѣтъ, корабитѣ както и товаритѣ имъ ще са хванѣтъ и конфискуватъ. При все това товаритѣ на вѣщны хванѣтъ корабѣ, ако не състои отъ военнѣ контрабандѣ не ще са хваща. На-стоящето рѣшеніе е за общо приложіе. Гражданскитѣ и военни власти ще са гри-жѣтъ за тоцното му пѣсѣпаніе

Много Австрійци, които живѣхѣтъ въ Па-рижъ са помыкажъ въ отечеството си като съставляюща частъ отъ резервитѣ на австрій-скѣтъ войскѣ.

Турки спомѣнува единъ слухъ, споредъ който русскитѣ Императорѣ са бѣлъ отне-сѣлъ до Германскитѣ, за да му поиска 30 милиона франки, като заемъ, за да може да посѣрши платжѣтъ на куповѣтъ на рус-скитѣ дѣлѣтъ.

Единъ дописникъ на «Таймсъ» въ Бѣградъ, който му пише отъ 23 Апри., казва: — «Ед-но пѣзѣстіе са проводи отъ главнитѣ бое-искусны управитѣли на чиновницѣтъ, което имъ заповѣда да не правятъ вече разликѣ въ управленіето на правосѣдіето къмъ по-дѣлнитѣ на Султанѣтъ, защото сега са от-стъпнѣ религиозна свобода, и запазва, че ще накаже строго всякоѣ неправда, направена отъ чиновницѣтъ на Държавѣтъ.»

Рашидъ паша (генералъ Стрикеръ) са на-значилъ военнѣ управитѣли на Варна.

Раздава са слухъ, че близу при Керѣтъ, единъ английскыя вапоръ нахѣтъ на рус-скитѣ торпли, съ всичко що имало въ него. Но тоѣзи слухъ по почва на никоѣл заражъ основѣ.

Шевкетъ паша остави Дунавскѣтъ вой-скѣ и са завържъ въ Цариградъ. *Баск-ретъ* казува, че Шевкетъ паша щѣлъ да са испрати въ азиатскѣ войскѣ.

Войната. — Единственината повинна отъ театарѣ на войнѣтъ е подвѣрженіето за занеманьето на Калафатъ отъ Ру-сѣтъ. Но еше е сумнително, че пѣзѣр-шеніето имъ ще бѣде да прихвѣнѣтъ Дуна-ва въ тѣлѣ мѣста. — Казватъ че Русскы стѣлѣдѣтели работѣтъ между Българитѣ, за да ги приготвятъ да прихвѣнѣтъ добръ насѣствуюцѣтъ войски и да имъ съдѣй-ствуватъ, когато прихвѣнѣтъ границиѣтъ. Казватъ еше че Цанковъ гѣлѣдѣлъ да състави единъ табурѣтъ *отмощителѣ* за да са бѣнѣтъ до реброто на Русѣтъ. По чувството, което вѣдѣдушѣла насѣтъ на Българитѣ, не е русско, и ако коле-бѣтелното и неизвѣстнѣ поведѣніе на пра-вителството отъ вѣстаніето на самъ тур-ци малко на некушение лойалностѣтъ на Българитѣ, тѣ ще са поднови и заячи-сѣ извѣстїето за милостѣтъ и благожел-ностѣтъ, които си показва на тол поч-тѣнѣ, но тѣрѣтъ протодушенъ народъ, съ амнистіаѣтъ, който Н. Велик. благоз-воли да подарѣ. Никаква повинна отъ А-зіа: види са, че главнитѣ станѣ на Мухтаръ паша са намѣрва еше въ нѣ-кое мѣсто, гдѣто не сѣществувѣ телегра-фическа станицѣ. (Лев. Хер.)

Единъ телеграмътъ *Хава* изъ Лондонъ и отъ 8 Май (и) вѣзѣтѣва, че въ Об-щискѣтъ Камерѣ, г. Бурке казѣтъ, какъ правителството не е расположено да от-рече правото на Портѣтъ за обнародва-нїето на своитѣ регламентѣ относително до блокадѣтъ.

Баскретъ казва: че споредъ единъ час-тенъ телеграмътъ турската флѣта вѣзѣршила на долний Дунавъ едно блестящо дѣло. Споредъ този телеграмътъ, 30,000 Русск, които были сѣредоточени въ Рени, вѣзѣрили единъ мостъ на Дунава и поискали да го премѣ-натъ. Три хиляди Русск были вече мѣнѣли на турскитѣ брѣгѣ, когато три бронни о-томанскы кораби пристѣгнали и съспѣли моста съ своитѣ *полѣта*.

Много Русск са изпѣли и третѣ хиляди души, които сполучили да прѣмѣнѣтъ рѣкѣ-тъ, прѣвала оражѣта си и были хванѣти ватопѣлницѣтъ. *Баскретъ* прилага, че тѣя

новина не е официално потвѣрденѣ, а по-дѣва са че тѣ ще са потвѣрѣна на скоро.

Прочитами въ вчерашнитѣ *А. Харрисъ*: «Слухъ са прѣсѣ, че Портата не е задо-воленъ отъ получѣнитѣ отъ Мухтаръ паша слѣдствїа, и че щѣли да провѣлятъ итѣко-другъ главнитѣ офицерѣ за да му пѣе не по-мощѣ.»

Споредъ итѣко вѣстници, английското ад-миралтейство слѣдувао внимателно морскитѣ русскы обрѣжѣнія въ Балтѣйското море ка-кѣто и движенїа на русскитѣ военни корабѣ по настоящему въ Американскѣтъ воды. По-трѣбнитѣ заповѣди са даѣтъ въ Гибралтаръ, въ случай ако една русска ескадра поиска да прѣмѣне проливѣтъ, какъ да постѣпѣтъ Англіа много жолае да ограничи войнѣтъ между Русситѣ и Турцитѣ въ границиѣтъ на Балкана, на Дунава и на Черното Море, и да неутрализира Срѣдиземното и Адри-атическото морета, съ които Вѣспортѣ е съединѣнѣ.

Русскыи Миръ казува че освобожденїето на Балканскитѣ жители е очевидно цѣльта, ко-ѣтъ гонѣ Россіа, ако и да не става дума за това въ никоѣл официаленъ документъ, *Рус-скыи Миръ* прилага:

«Сключенитѣ въ мѣрно врѣме трактати нѣмѣтъ силѣ въ военно врѣме. Парижскитѣ трактати явѣо са унѣчѣжѣва догдѣто нова една европѣйска конференциѣ рѣши за разва-ланитѣ на османскѣтъ Имперіа.»

Голосъ са спрѣ за два мѣсеца.

Пишѣтъ отъ Римъ: — Общото мѣніе е, че слѣдъ нѣколко битви дипломатѣта ще са намѣси и ще изѣстанѣно мирѣтъ. *Дирит-то* не са надѣва че работитѣ ще можѣтъ да са съвршатъ по тоя начинѣ. Неговото за-ключеніе е, че трѣбва да стане приготвѣ-ніе за всякой случай.

(Официално Свѣщеніе.)

Управленїето на Печатѣтъ, по высокъ за-повѣдъ и по едно рѣшеніе на Высокѣтъ Пор-тѣтъ:

Рѣшава: Поради военното положенїе и до новѣ за-повѣдѣ;

Законѣтъ за Печатѣтъ отъ 1-й Януарїа 1865, който е въ дѣйствиѣ по настоящему, е и остава срѣнѣ.

Вѣстницѣтъ, които са обнародуватъ въ Им-періаѣтъ, отъ денитѣ на публикуванїето на настоящето рѣшеніе че бѣдѣтъ подложени на административното началство,

Ц/градъ 20 Априлѣ, (2 Май 1877.)

Управленїето на Печатѣтъ

А. Маджидѣ.

Пишѣтъ отъ Галацѣ (прѣзъ Вѣла), ка-зува *А. Хералдъ*, че нѣкоѣ са мыслѣ че Русситѣ ще вѣрѣлѣтъ единъ мостъ вѣзъ рѣ-кѣтъ нѣколко миѣли надъ Галацѣ, итѣко, ко-ето ще вѣспре вапоритѣ и товаритѣлѣтъ ко-риѣа да отидѣтъ въ Сулина.

Честити смѣ, казва «Лев. Хер.», да из-вѣстѣтъ, че Н. И. Величество, съ вѣдрѣстѣтъ и чѣловѣколюбивото чувствіе, които о-гнѣлѣхъ неговото Царуване, благоволила да заповѣда да са даѣтъ една всеобща амнистіа за всѣхитѣ Българѣ и други, компромати-рани въ достопащевнитѣ вѣзѣстѣннѣческы смущенїа, които са случѣхъ мѣнѣлѣтъ го-динѣ въ Тракиѣ.

Турки прѣе отъ своя дописникъ слѣду-юцѣтъ телеграмѣ:

Русчукъ, 9 Май (и.) — Едно силно съ-средоточеніе на русскы войски стана въ Браилѣ и околностѣтъ. Една авѣа-гвардіа сти-гла въ Гюргево, които почѣтъ да укрѣпѣля. Сердарѣ-Екремъ са намѣрва постоянно въ от-бранително положенїе добръ организувано. Минѣлѣтъ нѣкоѣ десѣтъ шатуѣ (гол. дѣлѣ) пѣзли съ русскѣ войскѣ нападнахъ осман-скитѣ войски отъ странѣтъ на Нотъ-Башѣ; но нападенїето са живѣстѣно отбѣсѣли. Тѣзи сутринѣ много пушки са вѣрѣлихъ отъ ро-жѣнскитѣ войскѣ върху вапоритѣ *Бѣлѣчѣ-Али*, които мѣнуваше по край Гюргево.

Видинъ, 9 Май. — Вѣра едно топовно грѣмѣне доста живѣстѣно са развѣмѣ между Видинѣ и Кѣлафѣтъ. Тѣя грѣмѣне трая о-сѣмъ чагѣ; всѣхитѣ обкомѣ, които неспрѣ-тѣлъ бѣше издѣлжѣтъ въ Кѣлафѣтъ са съ-спѣхѣ. Тука само една жѣва са убѣи двама са ранѣхъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣна, 12/27 Април. — Френде-мѣтъ пѣлиз, че не са о опрѣдѣлѣнѣ еше денитѣ за трѣгнѣніето на посланицитѣ австрійскыи и германскыи за Цариградъ.

Букурѣшъ, 15/27 Април. — Единъ турскы военнѣ парѣходъ хванѣлъ на 14/26 т. въ рѣжѣнското пристанище Бесѣтъ три кораба на частны лица съ товарѣ неже жито. Сѣ-мѣлъ денѣ Турцитѣ зѣлѣли единъ островъ на Дунава при Каларѣтъ. Вѣчера два турскы монитѣрѣ съ по пѣтъ топа отпѣли дѣри дѣ устѣна на Серѣтъ, за да мѣрѣлѣтъ нѣдѣтъ. Съо-бщенїето съ жѣлѣзницѣта отъ Янѣ до Тур-куха и отъ Дохѣнскѣ до Паскопи са прѣ-кѣсѣлъ поради нападѣніето отъ рѣкѣтъ.

Лондонъ, 15/27 Април. Въ Общискѣтъ Камерѣ правителството отговорило на едно запытанїе, че адмиралтейството вѣзѣстѣло на Хобартъ паша че, ако вземе участіе въ неспрѣтѣлскѣ дѣйствиѣ, ще прѣстане отъ да бѣде английскы чиновникъ.

Вѣна, 19/1 Май. — Дѣнѣното парла-ментарно сѣдѣніе раздѣленїето което са пово-у напредѣнѣтъ партіи. Новѣ напредѣнѣтъ

клубѣ са състави, който е благопрїятенъ на съгласїето съ Унгаріа.

Министрѣтъ на военитѣ дѣла взѣ позво-ленїе за отпускъ отъ шесть нѣдѣли.

Римъ, 19/1 Май. — Пашата, като при-е-мѣлъ покомонитѣ отъ Савоїа, казѣлъ, от-послѣстѣно до копѣлѣтъ между Россіа и Тур-циѣ: «Не зѣнѣлъ колъ отъ дѣлѣтъ Силы ще побѣди; но зѣнѣлъ добръ че вѣзѣтъ единъ отъ тѣзи Силы, който са нарича правосѣданѣ, но ко-нѣто е схѣзматическа, дѣмѣ тѣжко рѣката на бѣжїето правосѣдіе, за свѣрѣното гонѣніе противъ католицѣтъ, което слѣдува отъ то-козъ годѣны на самѣтъ.»

Лондонъ, 21/3 Май. — Въ Общискѣтъ Камерѣ, сирѣ Стафордъ Норкѣтъ казува, че Англіа не имѣла неутрализирѣнїето на Суѣзскыи Канѣлъ, съ запрѣшенїето да мѣну-ватъ военитѣ кораби на всѣхитѣ народѣ, зашто туй бѣ прѣпѣстѣнувало на мѣнува-нїето на войскитѣ за Индіа. Правителство-то че взѣме мѣрки за да покровитѣлствува плаванїето.

Г. О' Клеръ казува че, ако са прѣмерѣ-шенїето на г. Гладстѣна, което укорѣва у-гнѣтѣніето на христѣанитѣ въ Турціа, той ще прѣдложи да са прѣспѣсѣно то на Царѣтъ, който угнѣтъна своитѣ подданици въ По-ляшѣ и въ другитѣ губернии, като обяви че това е безчестїе за Европѣ и скандалъ за чѣловѣчеството и цивилизаціаѣтъ.

Лордъ Елко казува че, при всѣчко гдѣто жѣлае улѣчшенїето на судѣбнитѣ на Хри-стіанитѣ въ Турціа, Англіа ослѣжда обрѣ-женото намѣсѣваніе на едѣкъ чуждѣ Силы въ вѣтрѣшнитѣ турскы работи, и прилага че, Камерата е задонолена отъ туй гдѣто, пра-вителството зѣдно съ поддѣржанїето на не-устрѣаностѣтъ, до когато английскитѣ вѣте-ресѣ са не докарѣтъ, ще побѣрза да взѣме мѣрки, съ които да може да защитѣ при-дѣлѣтъ тѣя интересѣ и да поддѣржи англій-скѣтъ Имперіа въ Истокѣ, ако са прѣд-стави случай. — Казуиѣтъ, че правитѣ-лството ще поддѣржи туй прѣдложенїе, което е токозъ важно.

Вѣна, 20/2 Май. — *Прессата* утѣрѣва че обяванїето на неутрализитѣ за Ав-стро-Унгаріа е невѣзѣжѣно.

Аѳини, 20/2 Май. — Явѣнатъ отъ С-Пе-терсбургъ, 11/25 Април. — Неуспѣхъ на-водненїа са развѣхъ въ южнѣ Россіа, имен-но въ Кременѣръ; часѣнто на удѣвнѣніе е ачѣтелно; 1,400 фамилиѣ сѣ безъ прѣ-бѣжѣнїе.

Лондонъ, 5 Май (и.) — Англійската Ес-кадра въ Корѣу прѣе заповѣдъ да иде въ Крѣтъ.

Аѳини, 5 Май — Камерата са съмѣла на пѣзѣрѣдно засѣданїе на 16/28 Май, за да развѣсѣа проектѣтъ за необходитѣ законы относително до извѣрѣдѣнитѣ мѣрки, които трѣбѣла да взѣме мѣстѣто.

Берлинъ, 5 Май (и.) *Монитѣрѣ* вѣзѣтъ, че германскитѣ консулѣ въ Егѣпетъ взѣли покровитѣлството надъ русскитѣ по-дданици въ тоя мѣсто, зашто русскитѣ кон-сулѣта срѣнѣ своитѣ службы.

Лондонъ, 7 Май (и.) — Въ общискѣтъ Камерѣ, Г. Хайтеръ извѣстѣва че не по-пѣла утѣрѣ, да ли са е прѣготвила една осо-бѣнна книга за регламентѣ на службѣ въ чужбинѣ.

Букурѣшъ, 7 Май (и.) — Турцитѣ бѣ-барѣхъ много часѣве ромѣнското приста-нище Пикѣтъ на дѣлѣтъ брѣгѣ на Дунава. Великѣи князѣ Николай, главнитѣ коман-дантѣ, са очакѣли въ Букурѣшѣ.

Вѣна, 7 Май. — Графъ Андрѣшъ отидѣ въ Унгаріа. Графъ Зѣчѣ и Князъ Реусъ ще трѣгнѣтъ слѣдъ осѣмъ дѣнѣ за Цариградъ.

Аѳини, 7 Май. — Вѣчера ученицитѣ отъ гимназіитѣ направѣли заявленїа въ полѣзъ на войнѣтъ. Заявитѣлитѣ ходѣхъ у Г. Де-лансѣргіостѣ, прѣдѣстѣлѣтъ на министр-скитѣ Сѣбѣтъ, който имъ прѣпорѣчи едно практично благоразуиѣ.

Други заявленїа не са случѣхъ.

Лондонъ, 8 Май (и) Въ общискѣтъ Ка-мерѣ, г. Гладстѣнъ развѣсѣа своитѣ враждеб-ны рѣшенїа за Турціа, г. Кросъ, министрѣтъ на вѣтрѣшнитѣ дѣла отговарѣ, че Россіа е вѣновѣта, гдѣто развѣли съюзѣтъ на Европѣ; Англіа гѣлѣда да ограничи войнѣтъ на едно мѣсто; ако русскитѣ Императорѣ не запла-ши Цариградъ, не ще пѣла никакѣо събѣску-ванїе съ Англіа. Развѣсѣанїето ще продѣл-жава днесъ.

Парижъ, 8 Май. — Въ Камерѣтъ, ми-нистрѣтъ запытанѣ ослѣдѣтъ единъ членъ на *Журналъ де Пѣнси*, който нападалъ русскѣ Царѣ и обявѣвалъ, че само единъ южъ граж-данитѣ напада Господарѣтъ на едѣнъ голѣмъ вапорѣтъ, съ който Франца пѣска да уварѣ-най срѣдѣны сношенїа.

Лондонъ, 8 Май. — Въ Общискѣтъ Ка-мерѣ, Г. Суливанъ пѣта да ли министѣртѣ, като каза вѣчера, че ще брани Егѣпетъ про-тивъ всѣлѣко нападенїе, развѣсѣа че упо-тѣрѣбѣ англійскитѣ оражѣи противъ Рос-сіа, ако тѣ случайно постѣгне на А-лександриѣтъ. Г. Суливанъ пѣта отъ другѣ страны, да ли, като вѣзѣтѣся на Турціа и Егѣпетъ, че ще покровитѣлствува тѣхнитѣ главны пристанища, правитѣлството не са от-дѣлѣчава отъ стрѣгѣнѣ неутрализитѣ.

Сирѣ Стафордъ Норкѣтъ отказѣла да от-говори на тоя запытанїе, зашто не му са вѣзѣстѣло прѣдѣваритѣлно.

Г. Суливанъ вѣзѣтѣва, че ще пошѣри вѣспрѣстѣ си въ поведѣніаѣтъ.

С-Петербургъ, 8 Май (и). Царѣтъ дойде тука вѣчера вѣчерѣтъ. Той бѣде прѣиѣтъ съ вѣзѣхитѣ отъ населѣніето. Градѣтъ бѣше ослѣдѣнѣ.

С-Петербургъ, 8 Май. — Князъ Гор-чаковъ не ще да отогнѣри на телеграмѣтъ на лордѣ Дерби, телеграмъ който причинѣ въ Россіа значитѣлно печѣтленїе.

Бѣградъ, 8 Май. — Едно голѣмо дѣлѣ.

женіе вѣзѣтъ въ Сербіа; сѣстѣно бѣаѣтъ, които грозѣтъ за прѣдѣлѣтъ рѣзѣны събѣтѣ.

Лондонъ, 9 Май (и.) — Генерѣтъ онѣ са назначѣ за командантѣтъ въ аѣко стѣне пѣлжѣ.

Телѣжѣ, 9 Май. — Общѣнѣтъ вѣ-ше прѣдѣлѣва въ четвѣртѣтъ рѣ-то на рѣшенїа на г. Гладстѣна. Англійската ескадра отъ ла Мѣнѣтъ де въ Мѣлѣтъ.

Лондонъ, 9 Май. — *Таймъ* бѣаѣтъ единъ телеграмѣтъ вѣзъ Вашингтонъ, то вѣзѣтѣва, че отолѣвскитѣ прѣтѣстиралѣ противъ стѣнѣнѣтъ на вѣ-тѣ корабѣ въ Нѣмѣ-Йорѣ.

Аѳини, 9 Май. — Правитѣлството 20 лица, които бѣхъ подѣрѣли, че да дѣрѣзѣнѣтъ смущенїа въ Тур-ціа.

Лондонъ, 19/1 Май — «Таймъ» ка-зува, что Россіа да нападе на Персїа

ПРИТУРКА НА ВЪСТ. „НАПРѢДЪКЪ“.

Цариградъ, 2 Маия, 1877.

Отъ брой 129.

Подданицы въ Турско.

„Хакпакъ“, полуофициално министерството на военныя дѣла, покровителство на подданицы, което не напистахъ еще официално, въ вѣстникъ, но, което изпрати телеграммы, работата извърши на единъ дипломатъ ако постоянноува В. Русия въ Турция, въздържа са докато отъ туй отъ като бѣже че той интереси на Турция по въобще бы са предполагали.

види напистахъ, като слуша, който толкова почти и подвото право, и до такава мѣстна независимост, могаха за негодование въ правна страна поведение на В. О. л. когато Франца са на съ Германия, послѣдната прѣбывающа въ землѣта, тѣхъ подъ английското по.

безъ сумѣние, защото и Сили отпратиха всички прѣбывающа Сили отъ землѣта, такъво мѣсто и срѣтъ, който нѣщо друго политическо наше ро.

решено истребление, какъ въ постоянство да покроява единъ Сили, който не гребе подъ димящия разграбове и села? еще господаря на своитѣ, неспомощ, нито право нито са подчинява на домогаватъ намѣренія на нашия отъ официалнитѣ прѣдставители въ време бѣха обложиха прѣжъ отъ съгласителство, прочее, когато всички Сили са въ движение за да неприятель, кой може да нѣ Русия, какъто звание и отъ оныя агенти, прѣбыва на които докаралъ оныя които произлизе настоящата бѣхъ сгрѣшиха ако увѣряватъ въ Турция русскы по.

да даватъ на правителствѣ възможни свѣдѣнія за работи, за плановѣ, тоянието на отъ какъто вѣсти, и то безъ опрѣделено подъ влиянието на естество. Не може човекъ да на неправедно, но най досто.

сѣобразява съ мѣстнитѣ закони и распоряжения, но не трѣба да са заблуждава челоуки отъ даденото тѣй улеснение, което само маската на великодушіето носи, защото не бѣше то друго освѣтъ лукавство, за да получи отъ Портѣ взаимностъ и да задржи така въ отоманскѣта землѣ хиляди съгласители и смутители, като да не прѣкъсне жидата на адскитѣ дѣйствувания на панславистскитѣ комитети.

„Колкото за, судбината на нашитѣ подданицы, като са подложатъ на русскыя законъ, може човекъ да си въобрази вече каква ще бѣде тя подъ зѣмскитѣ закони, които правитъ Россія единъ исключителенъ Държава въ Европа. Единъ примѣръ е доста въпречетъ да докаже до какъка степенъ отпадна тази снисходителностъ на русскыя канцлеръ. Когато сѣдѣ нѣколко дни отъ обявяването на войната русскыя сили дойдохъ въ Бразилъ т. е. въ Влахія, землѣ неутрална, нашитѣ търговскы въ тоа градъ агенти, человекъ съ домогавіе и отъ години установенъ въ тази страна, пріе на частъ заповѣдъ да са отдалечи отъ тамъ вътрѣ въ половинѣ часа! И пакъ повтарямъ да кажемъ че, да са позволи прѣбываніето на русскы въ Турско подданицы догдето трае войната, тоа бы показало че ни най малко не сме са пелзували отъ опитъ на миналото. Благоразумието го изискува, а възможно е отъ туй да зависи вътрѣшето наше спокойствие въ безопасностъ.“

Сърбія. — Пишѣтъ отъ Бѣлградъ: „Ако дади дойдѣтъ отъ туй що се случаватъ тука, твърдѣ трудно ще бѣде ограничаваніето за дълго време еще на войнитѣ. Отъ най достоверенъ источникъ са научаваме че, ако предприеме Сърбія пакъ войнѣ противъ Турция, Австрія е наздраве рѣшена да занеме безъ забавѣ туй княжество; а русскы чиновники ма увѣряватъ, че Царьтъ съ сичкѣта си сила ще противостои на тѣзи мѣрѣ. Между това, политикитѣ на Россія и Австрія са борятъ тука полуофициално пѣкакъ, по много люто. Туй не може да трае еще за много време, и линіята, които раздѣля двѣта Държавы отъ работитѣ на неприятелскитѣ дѣйствія, отъ денъ на денъ става по тѣсна; во взаимнитѣ сношенія на двата Двора туй безъ сумѣніе са никакъ не вижда, тука обаче е извѣстно и на слѣдитѣ. И самата Омладина, тѣло доста мѣлчливо по на прѣдѣ, днесъ неговѣдува явно цѣлѣтъ си, и никакъ не крѣе намѣреніето си за да върли настоящѣта династія. Сърбія, или по добръ нейното министерство, има твърдо намѣреніе што въ единъ даденъ случай да обяви войнѣ на Турция, когато отъ другѣ странѣ Русия не крѣятъ намѣреніята си за въ ползъ на Сърбія, която е достигнала вече да са сматра като по неотдѣлна частъ на Россія, нежеліи Москва! На кѣсо, намѣрвания са най въ нещастнитѣ сплетни никакъвъ изходъ отъ тѣхъ не виждамы, освѣтъ междоусобицѣ войнѣ въ странѣта, или пѣкъ занемането и отъ чужденцигѣ.“

Генералъ Базентъ. — За него бѣхъ писали разни вѣстници, че са намѣрва въ главния турецкы воененъ станъ на Дунава, като съвѣтникъ на Сердаръ-Екрема Турекото обаче въ Парижъ по-солство опровергава официално тѣзи слу-

хове, като казува, че турекото правителство не е принасяло никакъвъ постъ на тоа генералъ.

Извѣстія отъ Дунава. — „Левантъ Хералдъ“ и въ листѣтъ си отъ сѣботѣ повтаря извѣстіето, на основаніе на частны телеграммы, че едно число Казацы прѣминали Дунава кѣдѣ Цотъ-баши при Мачинъ и даже че отишли до Видово, но опитваніето имъ, за да прѣминахъ рѣкѣтъ и съ по голѣмѣ силѣ къмъ Орѣхово отбѣснѣло са побѣдоносно. — Очаква са топовна битва между Гюргево и Русчукъ. За това Валіята въ Русчукъ извѣститѣ на Консулатъ въ тоа градъ и на чуждитѣ подданицы, че военното управление крѣи да почне бомбардирането, и ги съвѣтувалъ да си вземѣтъ мѣрѣтъ за всякой случай опасностъ отъ противотрѣмѣніето на Русия.

Английскы прѣдуготовленія.

Отъ Лондонъ пишѣтъ на „Аусбургскы Вѣстникъ“:

„Въ министерството на военныя дѣла и въ адмиралтейството владѣе твърдѣ извѣредна дѣятелностъ; Кабинетѣтъ взе потребнитѣ мѣрѣ за случайнѣ отбранѣ на турекѣтъ столицѣ и за осигуряването на Суезъ. Подложихъ са вече на военныя начальства изложенія отъ испратенитѣ минѣхѣтъ години правителственны машинисти въ Цариградъ за изучаваніе на изискванитѣ крѣпости на тоа градъ. Засѣданъ са додѣха вече на флотѣтъ въ Средиземно море, и както добръ са научихъ, вътрѣ въ единъ седмицѣ ще стоѣтъ английскы военни кораби при двѣта страни на Суезъ и въ други точки на Средиземно море.“

Англія и Россія. — Извѣстіето за единъ воененъ прѣгледъ, който има намѣреніе да направи английската царица въ военныя станъ на Адверонъ, и че серіозны военны прѣдуготовленія ставатъ въ оружейницитѣ на Англія, направило твърдѣ неприяно впечатлѣніе на политическитѣ въ Парижъ кръгове. „Франсѣтъ“ обаче са научава, че Силитѣ ще положатъ всепочто възможно стараніе, за да убѣдѣтъ английскыя кабинетъ, че е невъзможно Россія да прѣблизне въ дѣйствителностъ си прѣдначертанитѣ отъ е.

Бомбардирането на Одесса. — Прѣбывающитѣ въ Одессѣ английскы търговци, като были изложени въ тоа градъ за едно количество выше отъ 50 милиона рубли, помолили правителството си да посредничеува што да отвърне В. Портъ отъ намѣреніето за да бомбардира Одессѣ. Лордъ Дерби обаче, споредъ най новы свѣдѣнія, отговорилъ, че нищо не може да направи за тѣзи работѣ.

Посланието на князя Реусъ, споредъ дописникѣтъ на „Нестеръ Лойдъ“, състояло въ да ограничи до колкото е възможно распространѣнето русекѣтъ войнѣ по натагѣтъ отъ прѣдначертанитѣ отъ самѣтъ русекѣтъ дипломатичѣ границы. Князь Реусъ има позволеніе да са споразумѣва направо съ самия Царъ.

Суезскыя каналъ. — Лондонъ, 29/11 Маия. — Р. Бурасъ, въ отговоръ на запитванія, казува, че правителството чуло да става дума за едно намѣреніе да са затвори Суезскыя каналъ за русекѣтъ военны корабѣ, но нѣма извѣстіе за съществуваніето на нѣкой регламентъ за това. Правителството не е призовано да затвори Каналѣтъ за другитѣ народы.

Министерството на военныя дѣла обнародува надвечеръ въ сѣботѣ следующитѣ телеграммы отъ театрътъ на войнѣтъ въ Азія.

Батумъ, 29 Април. — Едно изложеніе отъ Аали паша (Чурукъ-Сулу) казува, че тѣзи сутринѣ, частъ около 9, неприятельтъ като нападнахъ ненадѣвно на аван-гардѣтъ на императорскитѣ войски въ селата Ачуста, Балаба, Кибаріе и Лагисъ и Калябашъ, посрѣтнѣхъ отъ тѣхилъ странѣ живо съпротивленіе. Битвата была упорита и траяла частъ до 5 1/2 т. е. около осемъ часа. Догдето траяла битвата противнитѣ войски са приближила доста, а неприятельтъ, ако и да не е могълъ да противостои на храбростѣтъ и твърдостѣтъ на реченитѣ войски, и на нѣколко пѣти са прѣнуждавалъ да отстъпи, подновява нападането си отъ разни страни и като подкрѣпи силитѣ си, при всякото неспрѣтанно гърѣнѣе и твърдѣ голѣмитѣ си загубы стараше са да върви на напредъ. Но най послѣ съ помощѣтъ божіѣ, императорската войска побѣди, а неприятельтъ оставихъ на бойното поле около 4,000 мърты.

Хасанъ паша въ другъ единъ телеграмъ отъ сѣмѣтъ денъ подкрѣпѣва съ нѣколко подробности числото 4,000 мъртъ и прилага че турекѣтъ загубы са сравнително незначителны.

А Мухтаръ паша телеграфира отъ 28 Април. че, споредъ извѣстія отъ Ардаханъ, на 25 Април. Русия са опитали да выпрѣятъ мостъ надъ рѣкѣтъ Ардаханъ-суу, отстояща три часа отъ крѣпостѣтъ, къмъ Рамазанъ-оглу. Като научилъ тоа Хаджи Хюсѣнъ паша отъ Ардаханъ, излѣзѣ на село на едно отдѣленіе волентирѣ съ единъ чиновникъ отъ Щабѣтъ за да прѣгледѣ, направилъ битва, въ които са убили тронца Русия и нѣколко са ранни. Отъ Турция са убили единъ конникъ заедно съ конѣтъ си, и са ранилъ конѣтъ на Хаджи Хюсѣнъ паша.

Ерзерумскитѣ управителъ и военачалникъ Исмаилъ Хакъкъ паша телеграфира тоже отъ 28 Април. че споредъ двата телеграммы, които прилѣзѣ отъ Карсъ, импѣриятѣ вторинѣ стапила една битва около Айналъ и на разстояние 1 1/2 часъ отъ Карсъ, въ които са побѣдилъ неприятельтъ и оставилъ отъ 40 до 50 мърты. Загубитѣ на турекѣтъ войски състои въ нѣколко ранени и нѣколко конѣ убиты. Отъ другитѣ турекы тѣла нѣма никакво извѣстіе.

Частенъ единъ телеграмъ на „Тюркы“ изъ Русчукъ отъ сѣботѣ казува че Тутраканъ са бомбардиралъ отъ Отаеницѣ, но никакъвъ другъ подробности не дава за това.

Вопорѣтъ Лутефи-Джесили, който стоялъ при Мачинъ, запалилъ са. Това нещастіе са случило отъ избухването на барутѣхѣтъ му.

Турекѣтъ вѣстници обнародуваха едно шедро подаяніе отъ пренцесѣтъ Зейнебъ ханѣтъ, жена на почившия Камъль паша; Н. В. принесла за нуждитѣ на войнитѣ два коня за кола и други два коня за опрост

зидене, освѣтъ това тя явила, гдѣто трѣба че ще дава всякой мѣсецъ по 200 лири турски (двѣсти), догдѣто са свърши войнѣтъ.

Мониторѣтъ на Германскитѣ Имперія обнародува съобщеніето, съ което са извѣстива че русскитѣ въ Турско подданици са поставили подъ германското правителство, и което е испратено до германското въ Цариградъ посолство. Понеже русското правителство прѣкъснѣ своитѣ дипломатически сношенія съ В. Портѣ то русскитѣ прѣдставители г. Нелидовъ замѣнахъ отъ Цариградъ на 11/23 Априля съ персонѣтъ на посолството и съ консулатото. Споредъ условіята на конвенціята, която станѣ за това между Кабинетитѣ берлинскитѣ и петербургскитѣ, *представителството за интереситѣ на русскитѣ подданици* са възложни сега на германското въ Цариградъ посолство и на германскитѣ въ Турско консулата. Императорското правителство взема съ усърдіе тѣзи работи на себе си, и съ голямо удоволствие дава тѣй новъ знакъ за прилежителскитѣ сношенія, които съществуватъ между Россіѣ и Германіѣ.

Отъ нѣколко вѣрме на самъ са намѣрѣлише въ Цариградъ единъ посланикъ отъ Емирѣтъ на Кашгаръ, Якубъ ханъ, който замѣнахъ въ четвъртъкъ за Лондонъ, отъ гдѣто щѣлъ да са отпрати въ Индіѣ, и щѣлъ да са завърне пакъ тука. Споредъ *Басжретѣ*, цѣльта на неговото патуване била да склучи миръ съ Китай, съ който са намѣрѣна въ войнѣ Ханството, щото сѣдѣ това да нападне на Россіѣ съ всичкитѣ други Ханства отъ Среднѣ Азіѣ.

Неологосъ казува че, споредъ както явяватъ отъ Ерзерумъ, при трѣганіето на русскія отъ тамо консулъ народѣтъ са развѣнувалъ до толкова, щото било опасно да са не случѣ нѣкое зло. Консултѣ съ домогдѣто си и съ нѣколко русски подданици са спроводили придружени отъ забѣгати и съдѣлати. Останѣлиятъ тамъ русски подданици наложили фесовѣтъ. Всичкитѣ фури правили пексмедъ (*печеници*), раздавали половинѣтъ, а другитѣ половинѣ крыли страха ради обсажденія.

А. Хералдъ: Новината за несполукитѣ на русскитѣ войски въ Рени, които са бѣше раздала отъ вчера сутра, била тя истинска или не въ своитѣ подробности, нѣма нищо невѣроятно въ себе си, а при нѣмаието на едно какво годъ опровергание, може човѣкъ справедливо да са надѣва че новината има една нѣроятна основѣ. Съ приготвеніята въ Браила, Руситѣ показвахъ безъ сумнѣніе, намѣреніето си да прѣминѣтъ въ Добруджа; нѣма нищо не вѣроятно въ извѣстіето че тѣ сѣ са опятали да прѣминѣтъ Дунава; Отоманскитѣ вѣпорѣ бѣхъ малко отдалечени, и това що казувать за подвигитѣ на тѣя кораби, не е нищо друго освѣтъ че тѣ можахъ съвършено да го направятъ въ едно дадено обстоятелство. Липсва само официалното потвържденіе на тѣзи новинѣ; сама по себе тя е тѣй добръ достойна за вѣрване, както е и дошла. — Споредъ извѣстія прѣсти вчера, едно тѣло Казацы прѣминѣли Дунава на далечъ отъ Черилъ-водѣ, отчасти съ кораби, отчасти съ плаване, като са държели конѣтъ надъ водѣтъ съ помощтъ на коженѣ мѣхове напълнени съ въздухъ. — Споредъ обнародуваниятъ тѣзи сутринѣ отъ *Турки* телеграмѣ, дѣятелността са увеличава на Дунава и догдѣто непрѣлѣтъ гърмѣтъ врьзъ Озтеницѣ посредствомъ намѣтенитѣ на отсѣрѣшнитѣ брѣгѣ батеріи, очакваше са почнуваніето на бомбардирѣнето между Русчукъ и Гюргево. — Слѣщитѣ вѣстникъ обнародува нѣколко

твърди важни новинѣ, но по елпѣтъ начинѣ твърди малко исенъ за тактиклѣтъ на Русскитѣ въ Азіѣ. Вчера нашитѣ събратѣ споменуваха за едно назапичево движеніе на русскитѣ войски въ Азіѣ, а днесъ казва, че по послѣдніи свѣдѣнія потвърждаватъ тѣзи новинѣ и че и тѣй, «вѣли са за вѣроятно», съ въ околноститѣ на Ардаханъ, на Карсѣ, на Кансманъ и на Баязидъ. *Турки* не може да знае това, безъ да знае повече. Во всякой случай този вѣстникъ трѣба да познава источникѣтъ на своитѣ свѣдѣнія, и какъ е могла тя да има въ сѣщото вѣрме извѣстіе за русското движеніе въ разни точки толкозъ отдалечени една отъ другѣ? Нѣтъ не искамы да смаливамы авторитета на *Турки*, но когато работѣта е за единъ толкозъ важенъ прѣдметъ, тогдѣ вѣстникъ трѣбваше да бѣде малко по съобщителенъ колкото за изворитѣ на извѣстіята си, защото неговитѣ прѣмѣлаванія отнемаѣ много отъ интересностѣтъ на единъ добръ новинѣ.

Султанѣтъ и Отговорѣтъ на Лорда Дерби. — Духѣтъ и изыктѣ на отговорѣтъ отъ Лорда Дерби на послѣднитѣ циркулярѣ на Князя Горчакова, направилъ такова впечатлѣніе на Султанѣтъ, щото не само че проходилъ Савдѣ паша въ английското посолство да поблагодари на Г. Лайбарда въ Негово име, но Н. Величество даѣ заповѣдѣ и на Портѣтъ да прѣнесѣтъ официално благодареніята му на самитѣ Лордъ Дерби.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Всичкитѣ почти мѣстни вѣстници обнародуваха слѣдующитѣ отъ чужди источники телеграмѣ. *Като давамы тука мѣсто на нѣколко отъ тѣхъ, нѣмы не таранимѣтъ за истинностѣтъ имѣ.*

(Отъ Европейскитѣ Вѣстници).

Землинъ, 1 Маѣ (н.) — Князь Миланъ призова генерала Черниена въ Сербіѣ, който са и очаква въ Цариградъ.

Зара, 1. — Завчера бѣ първото слѣдъ прѣмѣрието нападеніе отъ възстанитѣ на турскитѣ аван-гардіѣ въ тѣснитѣ на Невесинъ; въ Босна са събрахъ Турци волентри на възраст отъ 16 до 60 години.

Лембергъ, 2. — Вслѣдствие на нанодненіето въ станціята на желѣзницѣтъ въ Яше, русскитѣ военни помощи дохождаха много бавно; сега обаче дохождатъ ежидневно нови регименти пѣхота и Казацы съ голѣмы редове припаси и проч. които слѣдъ едно почиваніе отъ половинъ день отиваѣтъ на напѣлъ; желѣзницѣта прѣнася само тѣжкитѣ топове; всичко до днесъ са вижда да сѣ прѣмѣняхъ прѣзъ Галацъ 30,000 души и 60 топа. Тишина и редъ на всякъдѣ. Цѣната на хранитѣ са удвои.

Петербургъ, 2. — Лордъ Лотусъ съобща официално на правителството, че Портѣта поставила отоманскитѣ въ Россіѣ подданици подъ покровителството на Англіѣ; русското правителство изказа своето съзволеніе. Въ вторникъ обаче лордъ Лотусъ съобща пакъ че русскитѣ Кабинетѣ трѣба да сматра прѣмѣрието като не станѣло, защото сѣма намѣреніе Турціѣ да изгонѣтъ изъ Държавитѣ си русскитѣ подданици, отказва са отъ английското правителство; русското правителство отговорило че, както и да е, турскитѣ подданици ще имѣтъ всякога покровителствуваніята на държавитѣ закони.

Одесса, 2. — Персійскитѣ Шахъ е съсредоточилъ при турскитѣ граници едно тѣло отъ 15,000 пѣхота и много табури конница и передовни. Не са знае цѣльта на туй съсредоточаніе, а нѣкои уфравать че туй е за пазинѣто на граничитѣ.

Блмрадъ, 2. — Растпчѣ съобща днесъ на дипломатическото тѣло, че Сербія е склучила заемъ отъ 2,000,000 франка съ едно сѣрбско заведеніе. Русско-българскитѣ легіонѣ, който до сега бѣше въ Кладово, отпѣ отчасти въ Турно-Северинъ, а отъ части въ Крайово. Неговитѣ волентри сѣ са възбунтували и три дни сѣ държали пѣтнитѣ главатарѣ си Нарскитѣ, догдѣто имѣ плати обавеніѣтъ заплатѣ отъ 2 хиляди минда. — Отъ Видинъ и Русчукъ ежидневно дохождаѣ тука бѣжанци. Раздана са настоятелно слухѣ въ добѣ извѣстнитѣ крагове, че Сербія и пакъ ще влѣзе въ войнѣ, най късно до идущитъ Іуниѣ, вышгласіето на Скупщинѣтъ е нече за войнѣтъ.

Петербургъ, 2. — Извѣстиятъ отъ Тифлисъ: Вчера сутра при появленіето на аван-гардіѣтъ отъ русското отдѣленіе, които пле изъ Ериванъ, малката стража на Баязидъ, които състоѣ отъ 1,700 души, отгѣгли са на Аладзскитѣ бѣрѣ. Русскитѣ отподохъ на напѣръ кътъ градѣтъ, и са спрѣхъ прѣдъ крѣпостѣтъ.

Краковъ, 3. — Споредъ вѣсти изъ Россіѣ, дума станѣло щото всичкитѣ голѣми градове въ Държавитѣ да обрѣжѣтъ съ свои резноски полконе волентри. Прѣтъ Петербургъ ще даде примѣрътъ; Губерніята Москва принесла 120,000 рубли за нуждитѣ на войнѣтъ.

Яизъ, 3. — Ромѣнската войска ще са подкрѣпи съ 30,000 души; нови оръжия са купувать въ Германіѣ; русското правителство плати вчера първитѣ денежни помощи на Ромѣнѣтъ отъ 2 милиона франка.

Болмрадъ, 3 Маѣ. — 40,000 души пристпигнахъ отъ Бендерѣ, за да замѣстѣтъ войскитѣ, които влѣзохъ въ Ромѣнѣтъ. Утѣривать че 30,000 пушки са донесли за да са раздаѣтъ на Българитѣ.

Букурещъ, 3. — Тукашнитѣ възстанническитѣ комитѣ отпрати единъ благодарителенъ адресъ на Царѣтъ; съвѣрно са обнародува отъ неговѣ стражъ едно изъзване кътъ българскитѣ народѣ, за да поддържи идущитѣ освободители на Българіѣ!

Галацъ, 3. — Руската на Дунава войска излѣзна, споредъ русскитѣ источники, на 120,000 пѣхота, 20,000 конница и 40 топа. Прѣтъ мостѣтъ на Серета стоѣ бронянитѣ корабѣ «Гръмъ».

Парижъ, 3. — «Мониторѣтъ» пише: Споредъ пѣзвѣстѣта изъ Лондонъ, едно военно тѣло отъ 30,000 души е готово да трѣгне; прѣдпрѣдѣніето имѣ е неизвѣстно; друго едно тѣло отъ сѣмѣтѣ силы са образува.

Букурещъ, 3. — Днесъ са отвори единъ живостенъ огнь между русскитѣ при Браила батеріѣ и третѣхъ турски монитерѣ. Турцитѣ са приближихъ, бомбардиряхъ градѣтъ и са отгѣглихъ една по плаѣтъ. Въ туй бомбардирѣние нѣ единъ човѣкъ не пострада, а и повредѣтъ сѣ малки. Голѣмата отъ всичкитѣ русски табѣи крѣстосахъ турскитѣ кораби прѣдѣ отгѣглинѣто имѣ.

Лондонъ, 3. — Дунавѣтъ по долу отъ устѣто на Прутѣ са затвори съ торпили; Сулѣна е свободна.

Браила, 3. — Днесъ пристпигнахъ въ Барбошъ 32 топа отъ по 16 лири и 2,000 отъ Кубанскитѣ Казацы.

Галацъ, 3. — Пегнадесетъ локомотиви и 200 вагона отъ желѣзницѣтъ Варшава—Вѣнѣ, които идѣтъ отъ Россіѣ и носѣтъ военни помощи, не могатъ да отидѣтъ на напѣръ, поради припѣванѣто на рѣкитѣ и повредѣтъ на мостовѣтъ.

(Русски источники).

Петербургъ, 16/28 Април. — Руската кавказска войска навлѣзе на 12/24 въ турскитѣ земѣ, раздѣлена на двѣ тѣла, подъ главното командуваніе на генерала Лорисъ Мелікова. Дѣното тѣло стигна въ Мухламушъ, а дѣното въ Башъ Сурпентъ. На 13/25

дѣното крѣло стѣгна въ Сѣдѣ една узорѣна скитѣтъ станѣ на Ишѣнѣ.

Отъ Кішиневъ изѣгнахъ князь Владимиръ Генеалъ Черниенъ са началника.

Българскитѣ правѣ на своитѣ изъзване на оръжѣ.

Петербургъ, 17. — Мелікова направѣла по платѣтъ на Кавказѣ 10 турски табури на 15/27 вѣнѣ ду Александровскѣ по отдѣленіе прѣмѣна сочинитѣ на Мухламушъ.

Три турски брѣни почнахъ да бомбардирѣ Николаѣ, отпасахъ за далечихъ бѣтъ.

Кішиневъ, 19. — правѣтъ на военни помощи изъ Азіѣ отъ 19 че наредѣнитѣ по Рѣка на 15/27 Април. на нѣтъ отъ непрѣлѣтъ голѣми загубѣ.

Въ слѣщны день турскитѣ са завоерѣли Николаѣ, бомбардирѣ.

Военното тѣло отъ на 17/19 Зашла вѣ Бѣтъ.

Генеалъ Тергуриѣ панското отдѣленіе, на Баязидъ сутринѣта вѣла русската вѣла състояща отъ 1,700 горѣтъ на Аладзѣ, вѣ рѣжѣ и припѣна.

(Англіѣски вѣстници).

Кішиневъ, 15/27 Април вѣрѣп на напѣръ войска са отпразнѣтъ на христѣскитѣ жители, съ които тѣна че, Россіѣ имѣ мирни вѣ нищо пожема имѣтъ, защото всѣло отъ Христѣана, бѣло съ са наказѣ. Огньѣтъ въ огниѣта си, не потѣтъ, чѣстѣта и крѣвителствувать. Нишѣ платно. Мюсюлманѣтъ то бѣ възстанѣли прише са наказѣтъ сѣ възстанѣ на христѣанѣ отъ туй бѣ пропѣлѣ смущеніе и безполезнѣ дѣйствителнѣ помощи войскѣ; но Христѣанѣ вземѣтъ участіе въ тѣдѣтъ въ русскитѣ са даѣтъ оръжѣ и редовно и частно отпѣновни съ най строго передовна чѣта не ше ва въ войнѣтъ. Турскѣ село, градъ или общѣ говорни за повѣденіе рѣдѣ.

Генеалъ Игнатіѣ Г. Нелидовъ ще остана началникъ на дипломатическото тѣло.

Вчера пристпигнахъ то ще вземе едно Русскитѣ вѣрѣлѣтъ Азіѣ. Платѣщата са захапнахъ нови познѣ извѣстни. Битѣтъ вѣтъ еще. Вчера Тур